

உ
கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய
புகழேந்திப்புலவ ரருளிச்செய்த

பொன் னுருவிமசக்கை.

இஃது
சென்னை
சிந்தாதிரிப்பேட்டை
வீராசாமிநாயுடு அவர்களால்
பார்வைவிடப்பட்டது

தூங்கிரபுரம்
புஸ்தகசூரப்பு
தி. சபாபதிபிள்ளை
அவர்களாற்றாது

ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

MADRAS.

1891

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்."

பொன்னுருவிமசக்கை.

விநாயகாதோத்திரம்.

காப்பு.

சீதக்கமலமுள்ள செந்தாமறைமுகவா
பாதச்சிலம்பொலிகை பலமணிகள்தாங்களிக்கு
பொன்னுருவிமாலையேனே புகல்கல்விசாலையேனே
வன்னமருங்கோனே வளர்கொம்பெருங்கோனே
காரானை மாமுகனே கண்ணனமநமகனே
சீரானகல்வியேனே செபபும்போர்மெல்லியேனே
நனிவாழைத்தீங்கனியே நவில்பலாமாங்கனியே
தனிமாலேபூண்மணியே தளசேகாக்கோரனியே
தேவருக்குந்தேனே தேசத்தோர்சிவனே
யாவருக்கும்பெரியவனே யமரர்க்குரியவனே
அத்திமுகனோ அரணர்முகனோ
சத்திமகிழ்புகல்வா சாற்றுமவனோமுதலவா
பொன்னுருவிகனகதையைப்போற்றிமிகப்படிக்க
வின்னவகளவாராமல் விநாயகனோமுன்னிருந்து
மைந்தனுனிக்கதையை மகிழ்ச்சிபாயான்பா -
எந்தனிடவினைகள் எல்லாமபறந்தோட
புவிதனிவிககதைகள் பூர்த்தியாய்ததானபரவக்
கவிமுன்னேவருதவும் கற்பகப்பிள்ளையானோ
பாட்டி னிசைதெரியேன பாவினவகளசொல்லறியேன்
ஏட்டிலெழுதறியேன் எழுத்தாணிநகரறியேன்
உனக்கு அடிமையானேன் உமபாபிராணோ
எனக்குமொருமுகமாய இலங்கும்பெரியோனேர்
சொர்க்கம்போவாகுத் துணையாய்தவிசெய்வீ
வர்க்கம்பலகாரம் வாங்கும்பெரியோனே
அப்பமெழுதுறும் அகிரசங்கனதொண்ணூறும்
செப்பரியவெனாருண்டை சேரநூறுபிரமாம்
உடைக்கநல்லதேவநாயகனொன்பதுநூறுபிரமாம்
படைக்கநல்லபச்சரிசிபதினாயிரக்கலமாம்
கூனோடேபூர்க்கும் குடத்தோடேசர்க்களாயும்
தேனோடேசெந்தினைமா தேவா அபிரதமுடன்

செங்கநும்புரஸ்தாளி சீனிப்பலாப்பழமும்
தனதும்வாழைக்கனியும் தளாவில்லாமாக்கனியும்
தேங்காயகொழுக்கட்டை தீரளான்பாணக்கமும்
மாங்காயவிளாங்கனியும் மாதுளைக்கனியும்
ஒங்காரமாகவே ஒளிவானஐங்கதராகஞ்
சிங்கில்லாச்சாமபிராணி தீபதுபழுதத்தேன்
வந்தநளவேண்டுமெயா மாயனமாநமக்கேள்
சின்னதாசுழந்து சிற்பேன்ருனனில்லுமெயா
சுபபிரமணியர்தோததிரம்.

கந்தாகாம்பாநகிர்வேலாகாதகிணையின்
கொந்தாயென்முன்னின்று வாய்ந்துநாருமெயா
வளவரிணைவார வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
கொளமனதுமுநல் கடையென்முன்னில்லுமெயா
பொருநாசீலா புனிதவடிவேலா
ஆளுமநீந்தவனே அடியேனெக்காருமெயா
பகதிபுன்செழுநீதன் பரிந்தெனக்குமுன்னடவாய்
புகதிதனைநீகொடுத்தால் புகழ்ச்சியுடனானபடிப்பேன்
எம்பிரான்முன்னடக்க என்னைதையும்பின்னடக்க
தம்பிராணுனசிவசண்டுகனேமுன்னடவாய்
சரஸ்வதிதோததிரம்.

நாளிற்சரஸ்வதியே நான் புகனறேவிபோ
பூவிலமர்ந்தவனே புல்லநீக்கமுன்ன வாய்
சுலேமக்கோபொன்னுருவிசுந்ததன்னை பான்பபடிக்க
நிலையுடனெந்தனது சினைவிதென்பருந்துமம்மாள்
தாமரைமீள்வாழ்பவனே துரிதேன்முன்னில்லுமம்மாள்
நாமகள்ளபூமக்களே நாபேன்முன்னில்லுமம்மாள்
சரணமென்றடிபணிகதேன் தற்காக்கவேண்டுமம்மாள்
தருணநிதுசமயம் தனையுரியவேண்டுமம்மாள்
கதமலம் மம்பாடுகிறேன் காரிழையாள் தனகையைய
குற்றமிநந்தாலுந் கூட்டினைக்கவேண்டுமம்மாள்
கதையின்வரலாறு.

பேடைமடில்கண்ணாள் பொருநகருவாளநாயகமே
ஏழாமநிலையுடளமுக்கிலையின்மேலேறி
மேலாகதனைவ ஸ்திகதவைத்தாள் திறந்து
அரண்மனைசாலகத்தை ஆரக்கவேதான் திறந்து
பலகேணிவாசல் திறந்தததைபங்கினியும்
நூலாலகடுகதிரளா நூற்றொருவர்தான் திறத்தார்
அவர்-அம்பலங்கட்டோயும் அடங்கலுமம்மலர்
ஆண்மலசுபெண்மலடு அருகிருந்தார்தான்மலடு
ஆணைமலடு அருஞ்சிங்கந்தான்மலடு
ஒட்டைமலடுஒதுங்கிருந்தார்தான்மலடு
இதினாமலடு குடியிருந்தார்தான்மலடு

பெர்ன்னுருவிழசக்கை.

பசவுமலடுவாசல் பணிசெய்வார்தான்மலடு
 ஆடுமலடு அடங்கலும்தான்மலடு
 தெருவிவிருக்கிற தென்னமரந்தான்மலடு
 வாசலிலிருக்கிற வானைமரந்தான்மலடு
 புறக்கண்டயிலிருக்கிறபுன்னைமரந்தான்மலடு
 பிச்சைசகடுவருக்கிற பிராமணருந்தான்மலடு
 ஆற்றில்லுணாததபுளி யாதினேன்பாவிநான்
 அங்காடிக்கிட்ட பதராணென்பாவிநான்
 குன்றின்மேல்பேய்ந்த மழையாதினென்பாவிநான்
 குடத்திலேவைத்தவிளக்கானேன்பாவிநான்
 வையைக்கரானும் மகாராசன்தேவியரும்
 மாநகரமானும்மகாராசன்தேவியரும்
 தேசத்தையாளுந் திரியோகிரன்தேவியரும்
 அவருக்கு-மைந்தருநிலையென்று மாதாமனஞ்சலித்து
 மாதாமனஞ்சலித்து மண்டபத்தில்பள்ளிகொண்டாள்
 லெஷ்டி விரித்துவெருகிலத்தில்பள்ளிகொண்டாள்
 ஆடைவிரித்து அழுதுமேபள்ளிகொண்டாள்
 முந்தாணிதான்விரித்து முருகுமூலாள்பள்ளிகொண்டாள்
 மகாமுனியாழ்வாரும் வண்ணகருழையினையாறா
 பிராமணராய்வந்து பெருந்திருவாள்ளககொடுத்தார்
 பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்ளதான்வாங்கி
 மாதாமனமகிழ்ந்து மண்டபத்திற்கண்விழித்து
 பொழுதுவிடியட்டுப் பொன்னுருவிக்கேகொடுப்போம்
 நானும்கனவுகண்டேன் நற்கண்ணிக்கேகொடுப்போம்
 இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே
 கங்குல்விடிந்தது கசுரோனும்வந்துதித்தான்
 செங்கண்மால்கோவிலுக்குத் திருக்காப்புச்சென்றது

தாதிகள் சமையல்செய்தது.

அங்குமொருதாதி அறிவுடையாள்தானெழுந்து
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணர்வருவாரென்று
 ஆக்குமடப்பளியை அளகிட்டித்தாள் திறந்து
 கொலமடப்பளியைக் குச்சிட்டதாள் திறந்து
 அடுப்புமெழுக்கே அடசதைக்காப்புநிட்டு
 பாணைகழுவி பணிநீநிலைசாய்த்து
 வடகடலில்செம்பொன்னென்ன வாரியனல்மூட்டி
 தென்கடலில்முத்தென்னத் திரட்டி உமியினாத்து
 ஆச்சாவுந்தேக்கும் அகிலம்பிளந்தடுக்கி
 மாணிக்கக்கட்டி நெரிந்துநெருப்பாக்கி
 குழலெடுத்திணைநீர் கொம்பனைமார்தாதியரும்
 பூமியிலுள்ள புதுக்கறிகளத்தனையும்
 காவடியில்கொண்டுவந்து போட்டார்கள் மன்னவர்கள்

அம்மிபதித்தார் அரிவாள்மனை. டுத்தார்
காய்த்தமுளகாய் கறிமுளகாய்சீரகமாம
அனாததுவழித்தெடுத்தார் அன்பானதளினைக்கு
சேர்த்துவழித்தெடுத்தார் செம்பொன்தளினைக்கு
லாழைக்காய்கொய்வார வழுதலங்காய்காம்பரிவார
நழைப்பலாககாயை இலமுள்ளோக்கிவிவார்
சோதிபிறக கிறப்பாகசெய்திவிவார்
அன்பான அவனாககாய் ஆய்வார்கள்கொம்பனைமார்
மாதுளகாய்ப்பூசினிகாய் வண்மையாய்வகுத்திவிவார்
கர்ப்பூரார்போலவே கருணைசிறுகிழவகு
அற்புதார்போலே புளியிட்டித்தான்சமைத்து
பொற்பதமதாகப் பொதச்சமைத்துவைத்தார்
ஆயித்தெட்டு அருகுகறியும்போசனமும்
அன்னாத்தியெட்டு பொறிக்கறியும்போசனமும்
தாளிக்குமபச்சடியும் தன்னில்வகைக்கறியும்
அடிசிலசமைத்து அனாநாழிக்குள்ளாக
வெள்ளிகவிடாரத்தில் வெந்நீருபசரித்தார்
பொன்னுகவிடாரத்தில் போகநீர்பாரித்தார்
தங்கக்கிடாரத்தில் தாகநீர்பாரித்தார்
சாலோடேபாரித்து வைத்தார் தடங்கண்ணார்
கனகமலனிகட்டி ல்லிட்டி கருணொழுகிருந்து
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தான் கழற்றி
ஆடையுங்கச்சும் அவிழ்த்ததத ஆணழகன்
ஆபரணப்பெட்டி அப்போதுதான் கிறைந்து
ஆபரணமெல்லாம் அடங்கலுமகழற்றிவைத்து
தருகிதியடிமேல் ஏறித்தன்ஞ்சியரும்
முத்துமிதியடியைத் தொட்டுநிகடந்தார்
முத்தால்கடக்கை முன்னோகுகிதான்டந்தார்
மஞ்சளீர்சாலேயிலே மன்னரும்போயபுகுந்தார்
அங்கேயொருநாதி அரிவுடை யாளோடிவந்து
கெண்டியில்தீர்த்தமது கொடுத்தாள் கிளிமொழியாள்
மாலேமுடியானும் மஞ்சளீரோடி ஓர்
நரத்தையில்களைந்து இழைசேர்த்தபட்டுத்தி
நனைந்ததுயில்களைந்து இழைசேர்த்தபட்டுத்தி
சிவசிவாவென்றுதிருநீற்றுக்காப்பணிந்து
அரகராவென்று அணிந்தாரோவெண்ணீறு
பத்திரஞ்சாதிக் பகவானேழ்சைசெய்து
அர்ப்பைமலவெடுத்து குரியனாழ்சைசெய்து
இத்திரனானோக்கி இருகையால்தான் தொழுது
ஐயனைமெய்யனை ஆயிரங்கணிகிரனை
மெய்சொல்வார்க்கெல்லாம் பொருந்த வேதானமில்லை
மெய்சொல்வார்க்கெல்லாம் வேண்பணிதானளித்து

பொன்னுருவிமசக்கை:

முப்பத்துமுக்கோடி முனிவனாயும்பூசைசெய்து
நாற்பத்தெண்ணூயிரம் ரிஷிகளையுங்கைதொழுது
ஆடையுங்கச்சும் அணிந்தந்தஆணழகன்
சீருவவுங்கச்சும் எய்த்தந்ததோவீரன்
முத்துமிதியடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
அரண்மனையேழுக்கட்டும் அந்தப்புறந்தாண்டி
அமுதுண்ணும்மண்டபத்தே ஆணழகன்வந்திருந்தான்

கருணர் போசனமுண்ணது.

அங்குமொருநாதி அரிவுடையாளோடிவந்து
வட்டமணைபோட்டு வாழைகருத்துமிட்டான
இட்டமணைமேலே எழில்விசயாவீரறிநந்தார்
புலிமுகக்கால்நிறுத்தி பொன்னுந்தளிகையிட்டார்
சிங்கமுகக்கால்நிறுத்தி செம்பொன்னுந்தளிகையிட்டார்
மற்றுமொருநாதி மாதரவளோடிவந்து
தாளிதமும்பச்சடியும் தன்னில்வகைக்கறியும்
பொரித்தபொறிக்கறியும் பொன்போல்சீருபரூப்பும்
கூட்டுக்கறியும் குழம்பில்வகைக்கறியும்
ஆயிரத்தெட்டு அநுக்கறியும்போசனமும்
சுற்றிலும் கறியைவைத்து புத்துருக்குநெய்வார்த்தாள்
காராவின்மையதனைக் கைரொம்பதான்சொரிந்தாள்
அந்தஅடிசில் அமுதுண்ணப்பிற்பாடு
அத்தளிகைமாற்றியே பொற்றளிகைமுன்னேவைத்தாள்
காச்சியபாலும் கற்கண்டுமுப்பழமும்
வாழைப்பழமும் மதுரையின்மாமபழமும்
வேரின்புறத்தில் வெடித்தபிலாப்பழமும்
கொம்புசிறுதேனும் கோதுபடாசர்க்கனாயும்
மலையில்கிறுதேனும் மலையாளசர்க்கனாயும்
இஞ்சியெலுமிச்சை இயலானார்த்தங்காய்
கொஞ்சிகளாக்காய் கொடிதானதமர்த்தங்காய்
பச்சைமுளகாய் பசுந்தானஇஞ்சியும்
எடுத்தியிருமாய் எடுத்துவிட்டாளேந்தியையும்
அந்தஅடிசில் அமுதுண்டபிற்பாடு

கருணர் பொன்னுருவியைச்சேர்ந்தது

மாயன்பெருமானை மனதுலேதானினைந்து
ஏழரைநாழி அசரடிக்கவேணுமென்றார்
கருணர்படுந்துயரம் கடல்வண்ணர்தானறிந்து
அவர்சொல்லைக்கேட்டு அசரடித்தார்மாயவரும்
காசிவனநாடானும் கருணர்பெருமானும்
கருஞ்சகருக்குழலை கையாலெடுத்தனைந்து
மதிமுகச்சந்தரத்தை மன்னனெடுத்தனைந்து
தோள்நிறையச்சந்தனைத்தை தேவியரிக்குமேனியெல்லாம்

மார்ச்சிஹையச்சந்தணத்தை மங்கையர்க்குமேனியெல்லாம்
 போதவ்வதான் பூசி பொருகியேமனங்குளிர்ந்து
 மகனைநல்லாள் பூமுடியில் மல்லிகைப்பூவாலைமுடி
 கமலத்திருமுருகத்தில் கண்ணாடி பொட்டிட்டு
 க்மலத்திருமுருகத்தில் கண்ணாக்குமையமரத்தி
 மடித்துசசுருள்கொக்க இல்லையேமங்கையோ
 மரத்திதழைச்சேர்ந்ததொரு மங்கையுருவானுயே
 சுவரடைந்த அனனம்போல் வாய்த்தாயேசித்திரமே
 வண்டு முகந்தாப்போல் உள்ளிலேயான் முகந்தேன்
 புட்பமுருகந்தாப்போல் பொற்கொடியேநான் முகந்தேன்
 என் னு சொல்லிக் காணாவர் ஏக்சிமனந்தளர்ந்து
 ஆவரவெறுத்திடலாம் ஐயானோந்திடலாம்
 எவ்வரவெறுத்திடலாம் இனியாரைநோந்திடலாம்
 தன்விதிமையதான்வெறுத்துவெஞ்சாமரைப்போது
 கட்டி ல்லிட்டுக்கீழி வசிக காவலனுமேபாய்நடந்தான்
 மஞ்சளோசாயிலே வந்தாரேமனனவரும்
 காலைநினைவும் கனிவாயும்சுத்திசெய்து
 மாடுராடுகையாமகிமுடிமுஞ்சுத்தியெய்து
 பாகைவிடுத்திடுக்கிப்பாடாடைமேலணிந்து
 சிவகிளவென்று திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
 அரகராவென்று அணிநகாரேவெண்ணீறு
 இத்திரணோககி எழில்வீரன் தெண்டனிட்டார்
 ஆடையுக்கச்சும் அணிநகர்க்குணழகன்
 சீருலவுக்கச்சும் எடுததணிந்தான் தேர்வீரன்
 இப்படியாக இவரிருக்கமேலோயிலே

பெருங்கிதவாளதன் குமாருனாயி

கருணரை ஆசிரவந்ததது

பெருமயில்கண்ணாள் பெருந்திருவாணையு வந்து
 காஞ்சிநாடாளும கருணைவந்தவந்தான்
 காஞ்சிநாடாளும கருணைவாபார்த்து
 பூவுப்புதுமலரும் பொன்னுறுகு அடிசையும
 தாயார்தன்பாதத்தில் தாழேகண்டபூசொரிந்தான்
 மாதாநின்பாதத்தில் மலர் தூவிதெண்டனிட்டான்
 ஆசகிபின்பாதம் அடிவணக்கி தெண்டனிட்டான்
 தெண்டனிட்டமன்னவனை சீர்பெறவேகாசெடுத்து
 வாழ்வீர்வளந்திருப்பீர் எவையகத்தியுய்த்திருப்பீர்
 நிற்பீர்நிலைத்திருப்பீர் நீடுழிவாழ்த்திருப்பீர்
 பொருககுப்போயி பொழுதுடைமனவென்றிடுவீர்
 வென்றாளரிப்பில வீரபட்டம்பெற்றிடுவீர்
 மாதாமனமகிழ் மைத்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
 பெற்றார்மனமகிழப்பிள்ளைகளை யின்நிசுவீர்
 வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினான்

இருபிருமென்றுசொல்லி இருந்தாரிருவருமாய்
காஞ்சிநாடாளுந் கருணர்பெருமானே
பொன்னுருவிமானிகைக்குப் போனீரோபுண்ணியமோ
காயோபழமோதான் காஞ்சிநாடாண்டவோ
போனதொருவாரியத்தை புண்ணியமோ சொல்லுமென்றாள்
காஞ்சிநாடாளுந் கருணரவர்கேட்டு
ஆச்சு-அளிந்தகம்பழங்காணும் அநோவாராள்பாருமென்றாள்
சித்திரத்தாணருகே செல்வன்புறையிறந்தான்
மாணிக்கத்தாணருகே மன்னன்மறைந்திருந்தான்
இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே

பொன்னுருவிதன்னை அவமானம்

படுதெனவராரொன்றுதாங்கினே

வினவினது.

ஏழாநாழிகையும் சென்றுநீளங்கொடிக்கு
கட்டிசுருட்டியவன் கட்டில்விட்டகழித்தது
வாரிசுநட்டியாத மாதவளந்தானெழுந்து
தாக்கருக்குழலாள் தாதிமெதிரில்வந்து
தாதி-உடைதாரந்தான்மலைந்து ஒட்டியாணம்பூட்டுவிட்டு
என்-கமலத்திருமுகத்தில் கண்ணிர்பொட்டுபிட்டு
மங்கையும்பூமுடி யில் மல்லிகைப்பூமாலைநூட்டி
என்-வாய்திறந்துதாப பூலம் வைத்தவரைச்சொல்லுமென்றாள்
தாதிநள்பொன்னுருவிக்குமனந்

தேறுதல் சொன்னது.

தாய்போல்வளாக்தெடுத்த தாதியருந்தான்கேட்டு
கண்மீட்பொறுக்காத கணவன் அணைந்தாரோ
பார்த்தும்பொறுக்காத பத்தாவணைந்தாரோ
வெளியிலுஞ்சொல்லலாமோ வேவ்பொருதுங்கண்ணே
மனதிராததோதான் மங்கையிளங்கொடியே
போதவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
கொடுத்தாக்கண்ணிவந்தாள் கொல்லும்புலியுதுப்பால்
பற்றியாகம் பவளம்போல்வளசிவந்து
அவள்-ஆடையவள்கையிடித்துக் கூந்தலொருகையிடித்து

பொன்னுருவிமாமியாநிடத்திலு

வந்துவினவினது.

மாமியார்மானிகைக்கு வாராள்மயில்போல
பேடைமயில்கண்ணைப் பெருந்திருவாள் தன்பார்த்து
மாமியுங்கண்மடுங்கே வாவென்றுதானழைத்தாள்
இக்கையிருமென்று இளந்தட்டுதட்டலுற்றாள்
தட்டுக்குழவித் தே தார்குழலாள்வீற்றிருந்தாள்
பேடைமயில்கண்ணைப் பெருந்திருவாள் தன்பார்த்து

வந்ததொருநாரியத்தை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
மாய்-உடைதாழந்தான்குலைந்து ஓட்டியாணம்பூட்டுவிட்டு
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
என்-மகனைநல்லாள் பூமுடிகு மாணிககப்பொட்டுமிட்டு
வாய்திறந்துதாம்பூலம் வைத்தவரைசொல்லுமென்றான்
பெருந்திருவாள் மருமாளாகிய பொ
ன்னுருவிக்குமனந்தேறுதல்
சொன்னது.

பெடைமயில்கண்ணால் பெருந்திருவாள் தான்கேட்டு
கண்மும்பொருக்காத கணவனனைந்தாடீரா
பார்த்தும்பொறுங்காத பதகாவனைந்தாமோ
காஞ்சிநாடாளும கருணரவாவருவார்
கல்விபெரிய கருணரவாவருவார்
பின்னொருவாவருவாரோ பொற்கொடியேயுன்னண்டை
மற்றொருவாவருவாரோ மயிலினையேயுன்னண்டை
வெளியிலுஞ்சொல்வாரோ வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
மனதிலிராததோ மங்கையினங்கொடியே
பொன்னுருவியாயியும் பொற்கொடியந்தான்கேட்டு
கோபம்பெரிதாங்க கொம்பனையுந்தான்கீறி
அவன்-இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி இனிதிண்டவொண்ணாதென்
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லித் திண்டாமல்தானிருந்தேன்
திருமதுனாக்குள்ளே திருவாவும்வாயிலுள்ளே
கட்டிவரும்பாற்றிடங்கள் காவலனார்வாசலில்
விடுவேனோவானவரை வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
ஆடையொருகையிடுத்துக் கூத்தொருகையிடுத்து
பாமனுக்குஞ்சொல்வேனென்றான் மாலைக்கருங்குழலும்
பெடைமயில்கண்ணால் பெருந்திருவாள் தான்கேட்டு
அத்திபுரத்திற்கு அத்தனைபெண்டிகளும்
மாமனுக்குஞ்சொல்வாரோ மாலைக்கருங்குழலே
ஆணையப்பிறத்தவர்கள் அறிந்தாரோயாமாநில்
வெட்கமுமில்லையோ வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
பொதேவருடந்தடங்கண் பொன்னுருவியாகமுன்
மாதநல்லாள்பொன்னுருவி மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
பொன்னுருவிகொப்பந்தரித்து

மசக்கையானது.

மங்கைநல்லாள்பொன்னுருவி மசக்கைப்பெரிதாங்கி
அன்னநடையாள ஆழதலிடம்பள்ளிகொள்வாள்
மாதநல்லபொன்னுருவி மசக்கைகுணமாகி
உப்பஞ்சிவேண்டாம் உரிசில்தயிவேண்டாம்
காள்விவேண்டாம் கையடித்தயிவேண்டாம்

எனக்குவிரும்பியது பூசினிகாய்தானுமிஷ்டம்
 ஐயர்குளத்தில் அரிசிவந்தால்சோரிதற்கும்
 நாயர்குளத்தில்தொராவந்தால்சோரிதற்கும்
 பிள்ளையார்-கே. வில்பிரசாதம் வங்குலேசோரிதற்கும்
 பாண்டி வளநாட்டார் பசுவைந்தால்சோரிதற்கும்
 கட்டி வின்மேல் உறங்காளேகட்டழகி
 மெத்தைபின்மேல் உறங்காளேமெல்லியரும்
 கட்டி லுத்தெத்தையுள்வெருத்ததுமெல்லியர்க்கும்
 மெத்தையுங்கட்டி லும வெறுத்ததுமெல்லியற்கும்
 முந்தாணிப்பாட்டு மொய்துமலும்பள்ளிகொண்டாள்
 ஊற்றுத்தண்ணீரசரக்கும் உதகமிக்குப்பாறும்
 அகநையுத்தன்சசித்து ஆனந்தவாழ்நாரி
 இப்படியாக நுலளிநுக்குரவேலையிலே

பெருந்திருவாள்தாநியை அழைத்து

துற்சடையைவரவழைக்கச்

சொன்னது.

பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாள்தாநித்து
 தாமக்கருங்குழலாள் தாநியனாத்நானைழைத்து
 தோகைமயிலணையாள் துற்சடையுள்மாளிசென்றாள்
 ஆனாநாழிக்குள்ளே அழைத்துவாதாநியென்றாள்
 தாமக்குழலாளுந் தாநியதுகேட்டு
 சொன்னசொல்தவறாமல் கருக்காகத்தானெழுந்து
 போறாளவந்தாநி பொன்னுபரணின்ன
 பொற்பிரப்பங்கோல்கிடுத்துப் போறாளவந்தாநி
 தோகைமயிலணையாள் துற்சடையுள்மாளிசென்றாள்
 தோகைமயிலணையும் துற்சடையுள்மாளிசென்றாள்
 அவள்-ஆட்டி முங்குத்துகளும் ஆரணங்குபுர்திருந்தாள்
 தாமக்குழலாளுந் தாநியவருட்புகுந்து
 சொப்பாந்திரைக்கிச்செரவந்துதெண்டனிட்டாள்
 அம்பொந்திரைக்கி அழகாகத்தெண்டனிட்டாள்
 தெண்டனிட்டதாநி திரும்பிபெருந்திருந்து
 மோதிரமின்னடி முழமேலேகைகொழுதாள்
 தோகைமயிலணையாள் துற்சடையுள்தான்பார்த்து
 ஆர்பெண்ணைதாநி அறியவுளையுமென்றாள்
 ஆர்பணியுமல்ல வடியேன்றிருப்பணிதான்
 மாநகரமாளும் மகாராசன்தேவியவள்
 பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாள்தாநியென்றாள்
 நீ-இங்குதான்வந்ததை எனக்கறியக்கூறுமென்றாள்
 பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாளநாயகமும்
 அனாநாழிக்குள்ளே அழைத்துவரவேணுமென்றாள்

துறச்சடையாள் பெருந்திருவாளது

அரண்மனைவந்தது

தோகைமயிலணையாள் துறச்சடையாளதானகேட்டு
அவள் - ஆகட்டுபென்று சொல்லி அபபடி கக்கேல்லதென்று
அவள் - ஆகட்டுமுகத்ததுகளும அமுருமென் றுன்கயமாத்தி
கூட்டவேசோதிமின்ன கொம்பேரிடையாளும
வீதியும்வீதி தெருவுமபலகட நது
மாநகரமாளும மகாராசனபாளிசென்றா
பேடைமயிலாணணை பெருந்திருவாள முன்னே வந்து
என்னையழைக்கவரை என்மதனிசொல்லுமென்றா
உன்னையழைக்கது ஒன்றறகுறைவுமில்ல
ஆள பிறகாபின் அவகாயானதேவியாகரு
மாநகரமாளும மகாராசனதேவியாகரு
காஞ்சிநாட்டாளும சருணனி தேவியாகரு
போகுவருந்த கருண பொண்ணுருவிமசக்கை
சோமென்னு வகேளாளே சொல்லொன்றுபெருந்தொல்லாளே
கட்டி வின்றே ல படுககாளைகாரிழைபாள
மெத்தைமயிலே படுககாளேமெல்லிபாள
கச்சாயம்வண்ணா ள்ள காயையுடபத்திரியா
உப்பிட டபண்ண கள்ள வேணா ள்ள உத்தமியா
ஏதுமிரக்கமில்லை இளமசொடியாள்நாயகிசுரும
ஏதுமிரக்கமில்லை எப்படி ககோபெண்ணினை
நீ-ஆராயநதுபார்த்தது அறிகன்கயிட வேண்டென்றா

துறச்சடையாள் சாக்கையழைத்து

பொன்னுருவிமயல சகரானது

தோகைமயிலணையாள் துறச்சடையாளதுகேட்டு பார்த்தது
தாழ்க்குமுலானை தாதிமரைதாமழைத்து
காஞ்சிநாட்டாளும கருணாரு தேவியாள
மாநகரமாளும மகாராஜனதேவியாள
நானழைத்தேனென்று சொல்லி நீயழைத்துவாருமென்றா
தாமககுமுலாளும தாதிருந்தான்கேட்டு
அருளருநெமென்னுச்சி அபபடி கக்கேயாகுகென்று
போறாளவளகாதி பொன்னுபரணமின்ன
பொற்றிரப்பககோவ்டிடி ததுப போறாளவளதாதி
போதேவருந்தகரண பொன்னுருவிமசக்கைசென்று
தென்றாடி பள்ளிகொளளும சித்திரககூட்டமவந்து
வளநாடிபள்ளி கொள்ளும் மாணிக்கககூட்டமவந்து
செம்பொன்கிணாக்கிச சேரவந்துதெண்டனிட்டாள்
அம்பொன்கிணாக்கி அழகாகததெண்டனிட்டாள
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதினன்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்

போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான் பார்த்து
 நீ-ஆர்பெண்ணைதாதி அரியவுனாடிமென்றான்
 மாநகரமாளும் மகாராஜன்தேவியர்க்கு
 பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாள்தாதியென்றான்
 நீ-இவ்விடம்வந்ததை எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
 பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாளநாடகமும
 உன்னை-அனாகாழினைக்கருள்சொன் றுகழ்த்துவரவேனுமென்றான்
 ஆனையினுலே அடியெறுபவர்க்கெனவென்று
 வாரும்மகாவென் டுசொல்லி வருந்தியெனவென்றான்
 பொன்னுருவி பெருந்திருவா
 ளிடம்வந்தது.

போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான்கேட்டி
 அவள்-ஆகட்டிமென்று சொல்லி தப்படி யேநல்லதென்றான்
 கால்சொரளகசொர கட்டி முகமெல்லியரும்
 இடையுமநவை சொர்ந்துவந்திருந்தழலும்
 அஞ்சுவழிநடக்க அவ்வாடெனவென்று
 கொஞ்சிக்கொஞ்சுவழிநடந்தாள் போதையிலிணையும்
 சித்திரவீதி தெருவுமடலதாண்டி
 தேரோடுமீதி தெருவுமா லொண்டி
 மாநகரமாளும் மகாராஜன்மாளிசென்று
 பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாளருள் னேவந்து
 என்னையெழுத்தவகை ஏதுவகைசொல்லுமென்றான்
 உன்னையெழுத்தது ஒன்றற்குறைவுரி லிலை
 தோனகமயில்கண்ணுள் துறச்சடையாள் தானழைத்தாள்
 துறச்சடையாள் பொன்னுருவியை
 அலங்கரித்து கெற்றந்தரித்த
 னைச்சொன்னது.

அதுக்குள்ளே துறச்சடையாள் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
 மல்லிகைப்பூக்கொண்டிவந்து மாதர்க்குமுன்னேவைத்து
 இந்தாருமென்றோ வலக்கருகமுழலாள்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான் பார்த்து
 சரமல்லிப்பூவானல் சந்தோஷமமாதருக்கு
 குடமல்லிவைப்பூவானல் கொண்டாட்ட மாதருக்கு
 ஒருகையாலவாங்காமல் இருகையால்தான்வாங்கி
 அவள்-இருகையால்தான்வாங்கி ஏந்தியழையான் வீற்றிருந்தாள்
 தோனகமயிலிணையாள் துறச்சடையாள் தான் பார்த்து
 தேசத்தையாளும் திரியோதிரப்பெருமான்
 பூப்போட்டசேலை தந்தாரே பெருந்தனுக்கு
 பொன்போட்டசேலை தந்தாரேயெந்தனுக்கு
 இருவருமாக சரிபார்ப்போம்வாருமென்று
 மேல்குத்து ஆடைதனை மெல்லியரும் தான் பார்த்தாள்
 இதுபுதுமையி புதுமையா னென்குங்கண்டதில்லை

தோகைமயிலணையே துற்சடையேயென்று சொல்ல
 இருவர்முந்தாணிகளை இழுத்தந்ததுமசடையாள்
 போதேவருங்கடங்கண் பொன்னுநிபட்டாடை
 பற்றியிழுத்தாளே பாலைகருங்குழலும்
 வட்டஸ்தனமழரும் மட்டில்வடிவழகும
 கட்டுகருழையழகும கையிலவலையழகும
 மார்பில்ஸ்தனமழகும் மசசத்தின்வடிவழகும்
 மச்சவீடுபோலே மலர்ந்தஸ்தனமிரண்டும்
 பச்சைநரம்பு பசுநரம்பைதான் பார்த்து
 தோகைமயிலணையாள் துற்சடையாளாகுமலுறறாள்
 அத்திபுரத்திற்கு அதனைபுத்திரனை
 அத்தனைமைந்தாகனும் புத்திரராய்தப்பாது
 புத்திரரேளன்னாச்செய்ய பொன்னுநிபட்டாடை
 கோபம்பெரிதாகிக் கொம்பனையும்குறலுற்றாள்
 விளம்பிவிளம்பிநீ பொடிவிளம்பிநீ
 பொடிவிளம்பிநீ பொல்லாததுமசடையாள்
 என்று-விசிடந்தாளே விசையுடனே பொன்னுருவி
 அன்னநடையாள் அழுதவிடர்பள்ளிகொண்டாள்
 தனிகத்தால்மெத்தை தழுவனையும்கேமறலுமறாள்
 கண்ணாடிதான் துடைத்து வடிவுகளைப்பாராக்கலுற்றாள்
 மார்பில்ஸ்தனமழகும் மட்டற்றவடிவழகும
 மச்சவீடுபோலே மலர்ந்தஸ்தனமழகும
 பச்சைநரம்பு பசுநரம்பைதான் பார்த்து
 பிள்ளையிடுவென்று பொற்கொடியுந்தானினைந்து
 மைந்தரிடுவென்று மங்கையருந்தானினைந்து
 கோபம்பெரிதாகிக் கொம்பனையுமப்போது
 மனதுகொடுக்கிறதே மாதுல்லாளப்போது

பொன்னுருவி தன்கணவனாகிய

கருணைத்துவித்தது.

இழிகுலத்தான்பிண்டத்தை இனிதீண்டப்போரேனோ
 தீப்பாகன்பிண்டத்தை தீண்டேனிராணகயால்
 சாதிக்கெட்டான்பிண்டத்தைச் சற்றாசிலுந்தீண்டேன்
 காஞ்சிவளநாட்டாரும் கருணைவிட்டு. லோ
 கர்ப்பூரத்தின்று கருவைக்குலைப்பேனென்றாள்
 காசுண்டதின்னு கருவைக்குலைப்பேனென்றாள்
 இனியமருந்துதின்று இற்றுவிழக்கானென்பாள்
 தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாயினாத்தானழைத்தாள்
 பிறந்துவளர்ந்து பிராயநிற்பகாச்சு
 இதுதான்நாள்கண்டதில்லை இப்பெரியதுக்கத்தை
 ஐயமாபல்லாம் அடங்கலுமாண்டிருக்க
 முச்சிமாபல்லோரும் அடங்கலுமாண்டாகாள்

எனக்குவந்ததுக்கத்தை என்னென்று சொல்லுவேன்
காஞ்சிவளநாடாளும கருணரவாகேட்டு
கள்ளந்திருடனைப்போல் கட்டழகற்றுவந்து
மாயமருந்தாலே மயக்கினுன்னையவன்
பாத்தேனையாமா னுல்பாணததால்போட்டிவேன்
அறிந்தேனையாமா னுல் அம்பாலேபோட்டிவேன்
கண்டேனையாமா னுல் கண்டதுண்டஞ்செய்திடுவேன்
பிள்ளையுண்டாககினுன்பொல்லு தபட்டி மகன்

பொன்னுருள் கருவையழிக்க
எத்தனஞ்செய்தது.

பிள்ளைகணக்கவேணும்பொற்கொடியே இப்போது
மைந்தரைககணக்கவேணும்மயிலினைபெயரிப்போது
கற்பூரத்தின்ருடிலிண்டுகரைநதுவிடும
உந்தனிடத்திலே கற்பூரமுண்ணோவென்றுள்
கற்பூரந்தாலே கட்டழகநானிநப்பேன்
கற்பூரமில்லையென்றால் இப்போதுமாணடிடுவேன்
தாயபோல்வளாத்த்தித்த தாதிவளதான்கேட்டு
வேணுமென்றகற்பூரம் அழைப்பித்துதாரோனென்றாள்
போளுளவளதாதி பொனபைரணமுமாய்
பொற்பிரப்பங்கொல்பிடித்து போளுளவளதாதி
வீதியுமவீதி தெருவுமபலதாண்டி.
தேரோடுமவீதி தெருவுமபலதாண்டி.
மாநகரமாறும் மகாராஜன்மேவியென்றாள்
தேசத்தையாறும் திரியோதிரப்பெருமாள்
அவா-கொலுந்ருக்குமலேனையிலே சொப்பனயாளவந்துநின்று
சிங்காதனதநிமகு முபனாசசெண்டைட்டாள்
தெண்டனிட்டகாசியாரும் கிருபபாநுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
தேசத்தையாறும் திரியோதிரப்பெருமாள்
நீர்-ஆர்பெண்ணேதாதி அரியவுடையுமென்றாள்
ஆர்பணியுமல்ல அடியேன் கிருப்பணிதான்
பிராபணியுமல்ல பெருமாளுடனபணிதான்
போதேவருத்தகண்பொன்னுவிருநாநியென்றாள்
நியிக்குவந்ததைனககரியச்சொல்லுமென்றாள்

பொன்னுவிதாதிபை அனுப்பி திரி
யோதிரனிடத்தில் கற்பூரம்வாககி
வரச்சொன்னது.

உந்தனிடத்திலே கற்பூரம்வேணுமென்றாள்
மாதுகல்லபொன்னுவி வாககிவரச்சொன்னார்காண்
கற்பூரம்வேணுமென்று கைதொழுதுதெண்டனிட்டாள்
தேசத்தையாறும் திரியோதிரன்கேட்டு

கட்டழகிமாதருக்கு கம்பூரம்வதுக்கென்றான்
தாமக்குழலாளுந் தாதியருந்தான்கேட்டு
அது-இன்னவகையென்று ஏதொன்றநாமறியோம்
மாதுமபிலணையாள் வாவடிவரச்சொன்னுள்காண்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
கட்டழகிமாதருக்குக் கம்பூரம்வேணுமோதான்
வேணுமென்றகம்பூரம் வேண்டியததாரேனென்றான்
பெருந்திருவாள் திரியோதிரனைக்கண்டு
கெடுக்கவேண்டாமென்றுமறுத்தது.

பேட்டமயில்கண்ணாள் பெருந்திருவாளோடிவந்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
ஊராளுமாண்டு ஒருவராததைநீர்கேளும
நாடாளுமவனா நல்லவராததைநீர்கேளும்
சித்தடிக்குப்பொன்னுந்வி நல்லவராததைநீர்கேளும்
ஐயந்துநீங்கனாசசது அங்குதொன்மாதருக்கு
கரும்புஅருந்திட்டு கஸ்தூரிபூத்ததுபோல்
அலங்கத்தின்கீழ் கதவிமுனைத்துதுபோல்
அத்திமரம்பூத்ததுபோல் அனைநடை பொன்னுருவி
மாதுநல்லபொன்னுந்வி நைந்தருமுண்டாளுள்
கம்பூரங்கின்றாளே பிண்ட நதிரியாது
பிண்ட நதிரியாது பொற்கொடியாள்மாண்டிவிவாள்
கம்பூரநிலையென்று கடுகவுளையுமென்றான்
திரியோதிரன்பொன்னுருவிகம்பத்தரித்
ததைக்கேள் வியற்றுமனககனிப்
படைந்தது.

தேசத்தையாளுந்திரியோதிரன்கேட்டு
பூரித்திருந்தானும் பொன்னுபரணமின்ன
திரோகவகுளிர்தது இருதோளுபூரித்து
நாணம்மறியேவெனடி நலமானகாரியத்தை
தாமக்குழலாளைத்தாதியரைகதாமழைத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணாகண்டியிலே
அங்கேயுண்டுகம்பூர மிங்கிலையென்றுணாத்கா
தாமக்குழலாளுந் தாதியருந்தான்கேட்டு
போறாள்வள்தாதி பொன்னுபரணமின்ன
பொற்பிரப்பங்கோல்பிடித்து போறாள்வள்தாதி
பொன்னுருவிதான்கேட்டு
மாளிவந்தது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணருடவீதிவந்தாள்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருடமாளியைவீல்
வாசம்படிக்காக்கும் வாழ்பாண்டிமன்னவர்கள்
கூசி-ஆர்பெண்ணைதாதி அறிபவுளையுமென்றான்.

(நீ) ஏன்வந்தாய்தாதி எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
தாமக்குழலாளுந் தாதிருந்தான்கேட்டு
வாயைத்திறவாளாம் மறுவார்த்தைபேசாளாம்
மவுனமாய்த்காசிருந்தாள் மாதுகருங்குழலும்
வாசற்பழிகாக்கும் மன்னவாகளேறுசொல்லுவார்
கூடாதமங்கையற்து கொம்பினையேதா திகளா
வாழாதமாதுநல்லாள் மயிலினையேதாதிநீ
கன்னியவள்சுற்பழித்த பேய்ச்சீக்களோநீங்கள் தான்
பெண்ணவளவாயழித்த பைங்கொடியேநீங்கள் தான்
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதிகளுந்தான்கேட்டு
ஏதொன்றுஞ்சொல்லாமல் ஏலக்கருங்குழலும்
உட்கட்டி ல்பொய்புகுந்தாள் உத்தமியாள்தாதியரும்
காசிவளநாடாளுந் கருணர்பெருமானும்
கனகமணிகுட்டிலின்மேல் கருணரும்பள்ளிகொண்டார்
தாமமுடியாரும் தான்புள்ளிகொண்டாளாம்
தோகையயிலினையாள சுடர்மணிநாயகமும்
உடன்பள்ளிகொண்டிருந்தாள் ஒளியுண்டயகண்ணாளும்
தாதிகள் கருணரைகற்பூரங்கேட்டாள்.

தாமக்குழலாளுந் தாதியருமோடிவந்து
செம்பொன்றினாநீக்கி சேரவந்துசெண்டனிட்டு
அம்பொன்றிறைக்கி அழகாகதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்ட தாதி திரும்பெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடியேலேகைதொழுதாள்
காஞ்சினாடாளுந் கருணைவர்பார்த்து
(நீ) ஆருடையதாதி அறியவுடையுமென்றார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமேறுசொல்லாள்
ஆருடையதாதியல்ல அடியேன்றிருப்பணிதான்
பேர்பணியுமல்ல பெருமாள் திருப்பணிதான்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதாதியென்றுள்
நீயிங்கேவந்தவகை எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
ஏன்வந்தாய்தாதி எனக்கறியக்கூறுமென்றார்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகிக்கும்
கட்டிழைமாதருக்குக் கற்பூரம்வேணுமென்றார்
உந்தனிடத்திலே கற்பூரமுண்டென்று
வாங்கிவாச்சொன்னாள் கண்ண மாதுகருங்குழலாள்
காஞ்சினாடாளுந் கருணைவர்கேட்டு
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபாணவினன
நீகோகங்குளிர்த்து இருதோளும்பூரித்து
வாழாதபெண்களுக்கு கற்பூரம்வேண்டியதோ
கூடாதபெண்களுக்குக் கற்பூரம்வேண்டியதோ
என்னைவொருபொருட்டாக கற்பூரம்கேட்டாளோ

எந்தனையுந்நெட்க இங்கனுப்பிவைத்தாளோ
(அவளுக்கு) ஏதுக்குக்கற்பூரம் எனக்கறிபச்சொல்லுமென்றார்

அரசுடையாள் கருணருக்குச்சொல்லி
கற்பூரங்கொடுக்காமற்றதித்தது.

தோகைமயிணையாள் துற்சடையாள்தான்கேட்டு
ஊராளுமன்னு ஒருவார்த்தைநீர்கேளும்
நாடாளுமன்னுவொரு நல்வார்த்தைநீர்கேளும்
நாணு நினங்கொடியுஞ் சேர்த்துயில்புகுந்தோம்
மாதுநல்லபொன்னுருவி மைந்தருமுண்டானால்
கரும்புகுறும்பிட்டு கஸ்தூரிபூத்தாற்போல்
கல்லாற்றுக்குள்ளே கதவிழுளை ததாற்போல்
மலடுள்ளவாசலுக்கு மைந்தர்களுமுண்டாச்சு
அப்பலததுவாசலுக்கு ஆண்பிள்ளை பெற்றிடுவாய்
கற்பூரந்தீன்றாலே பிண்டந்திரியாது
பிண்டந்திரியாது பொற்கொடியாள்மாண்டிடுவாள்
செத்துபுடிந்திடுவாள் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவாள்
பாண்டிமேந்திடுவாள்வைகுண்டஞ்சேர்ந்திடுவாள்
கற்பூரமில்லையென்று கடுகவுடையுமென்றாள்
காஞ்சிநாடாளுந் கருணரவர்கேட்டு
தீரோகங்குளிரந்து இந்நதோளும்பூரித்து
உள்ளமகுளிர்த் துடம்பெல்லார்பூரித்து
நாணுமறிவேண்டி நாயரிளம்பிறையே
எனக்குத்தெரியுமோதான் ஏலங்கருங்குழலே
வண்ணமணித்தோளன் பச்சைவடமுதறி
துப்பட்டிதாணுதறி துணாமகன்தான்போர்த்து
முத்துநிறியடியாம மேற்குழல்கள்ரத்தினமாம்
செம்பொன்றிதியடிமே லேறியந்தசீர்கருணர்
தெற்குதெருநாண்டி தேரோடுமவீதிவந்து
கொத்தம்பூமன்னவரை கொடைதானாதானழைத்தார்
கொத்தம்பூமன்னவர்கள் கொடைதானும்தான்வந்தார்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கப்பொற்குடையாம்
கலங்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பொன்னுங்குடையாம் புகழுடையமுக்குடையாம்
எடுத்ததுளிரித்தார்கள் எண்ணியிரங்கொடைகள்
பக்கமிருத்தார்கள் பதினாயிரங்குடைகள்
சுற்றிநிறுத்தார்கள் சூரியலாக்காணர்கள்
ஓமறைக்குடைநடுவில் இருந்தத்தவுத்தமனும்
பூச்சகநிரகுடைநடுவில் இருந்தத்தபுண்ணியனும்

கருணமகாராஜன்சாம்புவரை அழைத்துசகலவர்த்தகரும் கற்பூ
விற்காதிருக்கும்படி பனமசாற்றச்சொன்னது.

பனமயமையும்மன்னவரை சாம்புவரைதான்ழைத்தான்

பறையறையுமன்னவர்கள் சாம்புவர்களோடிவந்து
 துரவிருந்து தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டு
 என்னையழைத்தபணி அதுபணியும்பெருமன்
 என்றதுகேட்டு யேதுசொல்வார்கருணரவர்
 உன்னையழைத்தது ஒன்றற்குறையுமில்லை
 அத்திபுரத்தில் அறுபதுகை கருண்டே
 அந்தக்கடை தனிலே ஆறொருவர்கற்பூரம்
 விற்பார்கள் னுக்கால் வீரசொர்க்கஞ்சேர்த்திடுவேன்
 ஆறொருவர்கற்பூரம் கொண்டதையுண்டானால்
 ஊருக்குமேற்கே உயிர்கழுவுபோட்டிடுவேன்
 தாமமணிகட்டி தறித்துவைப்பேன்பூமுடியை
 நாக்கோடேழுக்கறிந்து நகர்விட்டுவோட்டிவைப்பேன்
 அப்படிக்கென்று அரசுமுழக்குமென்றான்

சகலராசருமறியும்படிச் சாம்புவர்கள்

பறையறைந்தது.

பறையறையுமன்னவர்கள் சாம்புவர்கள்தான்கேட்டு
 அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுதென்று
 வெள்ளியால்பாறைகொண்டு வெண்கலத்தால்தேர்தாணி
 யானையின்மேலேவைத்து அலங்காரம்போடலுற்றார்
 அத்திபுரத்துப் பெருந்தெருவேவந்துநின்று
 அடித்தார்தழுக்கோசை அந்நகரில்தான்கேட்டு
 சிலமன்னொல்லாரும் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
 வர்த்தகரும்செட்டிகளும் வருத்தமுடன் தானெழுந்து
 கடைக்காரொல்லாம் கனமுடன்தானெழுந்து
 என்னமோகாரணமோ ஏதொன்றுநாமறியோம்
 பறையறையுமன்னர்களும் சாம்புவருந்தான்கேட்டு
 காஞ்சிகாடானும் கருணரிடஉத்திரவு
 இராஜாக்கள்காரியங்கள் நாமறியக்கூடாது
 கஸ்கிரியர்காரியங்கள் கலக்கமவெளிப்படுமோ
 இந்த அத்திபுரத்திலே அறுபத்திரண்டுகடை
 ஆறொருவர்கற்பூரம் விறந்தேயுண்டானால்
 ஆறொருவர்கற்பூரம் கொண்டதேயுண்டானால்
 ஊருக்குமேற்கே உயிர்கழுவுபோட்டிடுவேன்
 தாமமணிகட்டி தறித்துவைப்பேன்பூமிடிலே
 நாக்கோடேழுக்கறிந்து நகர்விட்டுஒட்டிடுவேன்
 அப்படிக்கென்று அறைந்தேன்தழுக்கென்றான்
 கடைக்காரர்தான்கேட்டு கலக்கமினந்தளர்ந்து
 கற்பூரச்சாக்கையெல்லாம்கட்டியொருபுரமாய்
 கட்டியொருபுரமாய்க் கடவினைவிட்டெறித்தார்

இப்படியாக இவரிருக்கும்வேளையிலே
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளே துசெய்தாள்
தாமக்குழலாளுந் தலையிசைதோட லுற்றாள்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிமாளிசென்றாள்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமும்
வாசுதப்படி பிடித்து மயிலணைபும்பார்த்திருந்தாள்
தாமக்குழலாளுந் தாதிகளுமுன் னேவந்து
சுழ்ந்ததுக்குபட்ட சளையெல்லாம்போதுமென்றாள்
எந்தனுக்குங் கிட்டாது ஏலக்கருந்தழலே
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான்சேட்டு
நீ-தாதியொருத்தி தரமழிப்பாயென்றறியேன்
மொப்பியொருத்தி முனைகுலைப்பாயென்றறியேன்
அன்னநடையா ளாழதவிடம்பள்ளிகொண்டாள்
சுழ்ந்தாங்கிட்டலையோ காணாதுபட்ட ணத்திஸ்
என்மூவள் சொல்லி யிருக்கிறவேளையிலே

பொன்னுருவிதாதிகளை மாங்காய்க்கேட்டு
தின்மேல்இல்லையென்றுணாத்தது.

மயிலணையாள் பொன்னுருவி மசுக்கைக்குணமாது
மாதுநல்லாள் பொன்னுருவி மாங்காய்மனதாகி
தாய்போவ்வளர்த்தெடுத்த தாதியனாத்தானைழைத்து
எத்தன்தனக்கு ஒருமாங்காய்வேண்டுமென்றாள்
தாமக்குழலாளுந் தாதியருந்தான்கேட்டு
நான்-சுழ்ந்தகொள்ள கடைமெல்லாஞ்சுத்திவந்தேன்
காஞ்சிராடாளுந் சுருணரவார்பாத்து
கடைசுள்கடைத்தெருவில் கட்டியடித்தாரோ
சுழ்ந்தாத்திம்துட்பட்ட சளையெல்லாம்போதுமாமா
மாங்காய்க் கிட்டாது மாலைக்கருங்குழலே
உன்-மாமி பெருந்திருவாள் மயிலணையகடுகட்டாலே
வேண்டுமென்ற மாங்கனிகள் வேணாதுதான் தருவாள்
அங்கேநீகேளுமென்றாள் ஆரணங்குதாதிடரும்

பொன்னுருவிபெருந்திருவாளை
மாங்கனிகேட்டது.

போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
மாமியார்மாளிகைக்கு வாராள் மயிலணையாள்
மாமியுங்கண்டங்கே வாராள் மயிலணையாள்
இங்கேயிருமென்று இனிகட்டிம்தட்ட லுற்றாள்
தட்டுக்குழலுக்குந் தார்குழலாள் விற்திருந்தாள்
பெடைமயில்கண்ணாள் பெருந்திருவாள் தான்பார்த்து
வோர்க்கவிரிவிரிக்க வந்ததுவசரமேன்
உந்ததொருகாரியத்தை வணகதெரித்துகூறுமென்றாள்

போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிகூறுவாள்
 ஆரங்கந்தாளுடி அம்மாநீர்தாளுடி
 பந்தாடிசெண்டாடி பள்ளாக்குழியாடி
 ஒலைகால்மண்டபத்தில் உஞ்சல்கயிருடி
 பளிக்குமாமண்டபத்தில் பைங்குளிகாண்வீற்றிருந்தீன்
 ஏதோவிடாபெரிசாய் மாககர்யானதாச்சு
 உத்தனிடத்திலே ஒருமாங்காய்வேணுமென்றான்
 பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாள் தான்கேட்டு
 வேண்டுமென்மமாங்கனிகள் அழைப்பித்துமாரோனென்றான்
 தோகைமயிலணையாள் துமச்சையானோடிவந்து
 ஊராளுமாயி ஒருவார்த்தைநீர்க்கேளும்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயசுழும்
 மாங்காய்க்கேட்டாளோ மாலைக்கருங்குழலும்
 ஒருமாங்காய்க்கீத்தானுலும் மகனோடேபேசவைப்போம்
 மாங்கனிக்கத்தானாக மகனுடன்பேசவைப்போம்
 மாங்காயுநிலையென்று மாதற்குறையுமென்றான்

பெருந்திருவாள் பொன்னுருவியை

உன்மாமனா மாங்கனிகேளே

ன்றுசொன்னது

பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாள் தான்கேட்டு
 அப்படியேசம்மந்தாள் ஆரணங்குமப்பொழுது
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவியாகியை
 உங்கன்-பாபாவைகேட்டாலே தருவாரோமாங்கனியும்
 அங்கேயுண்டு மாங்கனிகள் இங்கிலையென்றுநாத்தாள்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிகான்கேட்டு
 மாமனார்பாளிகைக்கு வாராள்மயில்போலே
 தேசத்தழகன் திரியோதிரப்பெருமாள்
 காஞ்சிநாடாளுங் கருணருடன் கூட
 சாயம்புமேணி சகுனியவன்கூட
 சொக்கட்டான்குது சதிரங்கந்தாளுடி
 போகின்மமன்னருக்குப் போகவிடைகொடுத்து
 அங்கிருந்தமன்னர்களை அனுப்பிவிடைகொடுத்து
 தனியாகவீற்றிருந்தான் தாமமுடியானும்

பொன்னுருவிதிரியோதிரனை

மாங்கனிகேட்டது.

போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகியும்
 மேமனைதிரில்வந்து மாலைக்கருங்குழலும்
 வணக்காமுடியும் வயிரத்தினாகுழலாள்
 மாங்காய்க்குத்தானாக மாமாவைதெண்டனிட்டாள்

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
 என்னவென்று தெண் ணிட்டாய் பிள்ளைகளைப் பெற்றிடுவாய்
 தெண்டலரிட்ட காரியம் தெரியவுமையுமென்றான்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிகுறுவான்
 ஆரங்கத்தாளுடி அம்மா னூர்தாளுடி
 பந்தாடி செண்டாடி பள்ளாங்குழியாடி
 ஒலைக்கால்மண்டபத்தில் உஞ்சல்காபிமுடி
 பனிக் குமாமண்டபத்தில் பைங்கிளிநான் வீற்றிருந்தேன்
 ஏதோவிடாய்பெரிதாய் ஒருமாங்காய்வேணுமென்றான்
 தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் தான்கேட்டு
 மாங்கனிகேட்கவந்த மங்கையரைத்தான்பார்த்து
 இத்தனைநாளில்லாதே இதுகெடுநாளன்றியிலே
 நீமாங்காய்க்கேட்க காரியமென்மங்கையரோ
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
 உப்பஞ்சிர்வேண்டலையே உரியில்தயிர்வேண்டலையே
 காட்டி ஓசுவேண்டினால் கச்சாயம்வேண்டில்லை
 ஏதோவிடாய்பெரிசாய் ஒருமாங்காய்மனதாகி
 ஒருமாங்காய்வேணுமென்று உத்தியிபுந்தெண்டலரிட்டான்
 தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் தான்கேட்டு
 பூரித்திருதோளும் பொன்னுபரணமின்ன
 வேணுமென்ற மாங்கனிகள் அழைத்துநான்தானேன்றார்

பெருந்திருவான் திரியோதிரனை பொ

ன்னுருவிக்குமாங்கனிகொ

டுக்கவேண்டாமென்

சொன்னது.

பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாளோடிவந்து
 மாணுகக்கொண்ட மகராஜன்முன்னேவந்து
 அவன்-கண்சாடைகாட்டினால் கமலப்பூநாயகியாள்
 தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
 தனியேயெழுந்தவந்தான் தாமமுடியானும்
 பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவாள்நாயகமும்
 மறைவாகவந்தாளே மாலைக்கருங்குழலும்
 தேசத்தழகன் திரியோதிரனுடனே
 மாலைமுடியாளும் மயிலினையுக்கூறலுற்றாள்
 ஊராளுமன்னு ஒருவார்த்தைநீர்கேளும்
 நாடாளுமன்னு நல்வார்த்தைநீர்கேளும்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகியும்
 மாங்காய்க்கேட்டாளே மாலைக்கருங்குழலும்
 மாங்காய்க்கேட்டாயென்று மன்னவாரீருணத்தால்
 மாங்காய்க்குத்தானாக மகனோடேபேசவைப்போம்

ஒரு-மாங்கனிக்ருத்தானாகக் கருணருடன்பேசவைப்போம்
 மாங்காயுமில்லையென்று மன்னவனோசொல்லுமென்றான்
 தேசத்தழகன் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
 பூரித்திருதோளும் பொன்னாபரணமின்ன
 தோகங்குளிர்த்து இருதோளும்பூரித்து
 உள்ளங்குளிர்த்து, உடம்பெல்லாமபூரித்து
 அப்படிக்கேசெய்வேனென்றான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிழுன்னேவந்து

திரியோதிரன் மாங்கனியில்லையென்று சொல்ல

பொன்னுருவி விசனமடைந்தது.

போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிராயகமும்
 காஞ்சிராடாளுங் கருணருடசோலையிலே
 அங்கேயுண்டுமாங்கனிக ளிங்கில்லையென்றுணாத்தார்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
 ஊராளுமாபா ஒருமாங்காய்கிட்டாதோ
 நாடாளுமாமா நல்மாங்காய்கிட்டாதோ
 என்-ஐயமாப்பாண்டியர்கள் அரசாளுந்நாளையிலே
 என்-ஆச்சிமாறொல்லோரும் இருக்கின்றநாளையிலே
 சாக்கடைகள் தோறும் சரிந்திழிமாங்கனிகள்
 அடித்துப்பழங்கொடுக்க ஆருண்டுவையகத்தில்
 திட்டப்பழங்கொடுக்கப் பெண்காக்காய்யற்றுதே
 என்று சொல்லிவங்கைகளும் ஏங்கிப்புலம்பலுற்றான்
 கூடியழுதாளே கொம்பினிளிர்போலே
 கோபித்துத்தானழுதாள் கோயிலன்னப்போலாக
 வாய்திறந்துதானழுதாள் மாதூநல்லபொன்னுருவி

பொன்னுருவி விசனப் படுவதைக்

கண்டு திரியோதிரன்மாங்கனி

கொடுக்கிறேனென்றது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
 சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுத்தானெழுந்து
 மன்னன்பனஞ்சலித்து ஒருவார்த்தையெடுத்துணாப்பான்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிளையகமே
 நாளே-மத்தியானவேளைக்கு வந்தாயேயாமானால்
 வேணுமென்மமாங்கனிகள் அழைப்பித்துத்தானேன்றான்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
 அவன்-ஆகட்டுமென்றுசொல்லி அப்படிக்கேநல்லதென்றான்
 சந்தோஷப்பட்டாள் சரீரங்ங் பூரித்தாள்
 அமர்ந்தநடையுடனே ஆனந்தவாழ்மாரி
 அவன்-அன்னநடையுமே ஆவித்துள்ளிக்கொள்ள

தங்கத்தால்மெத்தை தழுவணையின் மீதுசெல்வாள்
 மாதுநல்லபொன்னுருவி மசுக்கைகுணமாகி
 மாதுநல்லபொன்னுருவி மாங்காய்மனதாகி
 இப்படியாக இருக்கின்றமேலையிலே
 பொழுதுசிறிந்தது பசுவாணர்வந்துதித்தார்
 கங்குலவிடிந்தது கதிரோனுமணந்துதித்தார்
 ஈஸ்வரனாரோவிலுக்கு திருகாப்புசென்றது
 தேசத்தழசன் திரியோகிரப்பெருமான்
 பள்ளிவிட்டுகீழிறங்கி பகையச்சுகண்ணுள்
 மாலைமுடியானும் மல்லிகைப்பூநின் மூதறி
 பாகைவிளரித்து பட்டாடைமேல்சாத்தி
 மூத்துமிதியடிபைத் தொட்டுமிடநடந்து
 அரண்மனையேழுநட்டு அன்பாகத்தான்கட்டி
 தெத்துத்தெனதாண்டி தேரோநர்விதிவிட்டு
 வைகைக்களாதணிசெல் வந்தாரோயபொழுது
 முல்லைபிதழொடிதது புத்துப்பால்பல்பரிளக்கி
 பாணைகொண்டுபல்விளங்கி ஒலைகொண்டுநவழித்து
 தீர்த்தகீர்வாகி திருவாயுந்நிகாப்பணித்து
 வசந்தகீர்வாங்கி மகிழுகழுஞ்சுத்திசெய்து
 சிவசிவாவென்று திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
 அவசராவென்று ஆணைநதாரோவெண்ணீர்
 பாகைவிளிந்துகிடைத்தபட்டாடை மேல்போர்த்தி
 மூத்துமிதியடிபைத் தொட்டுமிடநடந்து
 வசந்தகாணிமண்டபத்தில் மன்னொழந்தருள
 அககுஞ்சிலம்நன்னவர்களை ஆவசரமேமோடிவந்து
 இட்டார்சிங்காதனங்கள் எழிலானமன்னரைக்கு
 இட்டார்சிங்காதனத்தில் எழில்மன்னன்வீற்றிநுந்து
 திரியோதிரன் தேட்டடக்காரனா அழைத்து
 மாங்கனிபறித்துவரசொண்ணது
 மாஞ்சோலைதேட்டத்து மாதலவரத்தானழைத்தான்
 மாஞ்சோலைதேட்டத்து மன்னவரும்ஒடிவந்து
 சிங்காதனத்திற்கு முன்பாகதெண்டனிட்டு
 எண்ணையழைத்தபணி யேனுபணிசொல்லுமென்றான்
 தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
 உண்ணையழைத்தது ஒன்றற்குநறவுநிலை
 மாங்கனிகோட்டத்தில் மன்னவரோபோய்ப்புகுந்து
 தினுசுக்கொருமாங்கனியை தீவிரமாய்கீர்பறித்து
 கூடையில்துமாங்கனியை கொற்றவரோகீரோடுத்து
 கடுகெனவேவாருமென்று கட்டளையுமிட்டார்கள்
 மாஞ்சோலைகாக்கின்ற மன்னவருந்தான் கேட்டு

அவர் எட்டடியுமோரடியாய் எட்டிமிகநடந்து
மாங்கனிசேரலையிலே மன்னவருந் புருந்து
வகைகொருமாகுணியை வகைவகையாய்த்கான்பறித்து
கூடையில்தாமகணியை கொற்றவகும்பாணிப்பி
னாகநிந நதாக்காண் துரிதபுடனப்பொழுது
எடுத்துநடக்குதாரே எழில்மரியமனைவரும
தேசத்தழகன திரியோதிரன்முன்னேவந்து

திரியோதிரனிடத்தில் தேரட்டக்காரா

மாங்கனிகொண்டிவந்துகொடுத்தது

கூடையில்தாமகணியை கொற்றவாசுருமுன்னேவைத்தார்
சேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
மாஞ்சேரலேககாவலரை மன்னவநநானழைத்து
மாங்கனிக்கூடையின்மேலே தூக்குமென்று
பாளையனாமண்டபத்தில் வந்தாய்ப்பொழுது
பேரை மயில்கண்ணாறம உட்கட்டிலிபாயபுருந்தாள்
கட்டிலினைகீழ் கக்கொட்டிப் பரப்புமென்றா
தட்சிணதாமகணியைக கொட்டிப்பரப்பிவைத்தார்
புப்படியாகவே இவரிருககுமீவலைபிலே

பொன்னுருவிமறுனா திரியோதிரனிடத்

தாமகணிககாகவருந்தது.

பொழுதுநிழந்தது பகவாணுவந்துதித்தார்
சுருதுலவிழந்தது நதினோணுவந்துதித்தார்
செக்கண்மால்கே விலுசுரு திருக்கடப்பசென்றுது
தோடுதவருத் தங்கை பொன்னுருவிதானேழுந்து
மாதுநல்லாள்பொன்னுருவி பசுக்கைகருணாநி
மாதுகாயமனதாகி மாதுநல்லாள் பொன்னுருவி
மாமனாநாளிவைசுரு வாரளாபிலிப்போலே
இபடியாக வரக்கின்றமீவலைபிலே

பெருந்திருவாள சுருணரை அழைத்து

பொன்னுருவியுள்ள பேசுவசுந

தஞ்சைச் சொன்னது.

பேசுமயில்கண்ணாள் பெருந்திருவாளானபார்த்து
கஞ்சிநாடாளுந் சுருணரைத்தனைமுத்தாள்
கஞ்சிநாடாளுந் சுருணரூழ் வந்து
மாதவின்பாதம் மலாணுவித்தனை மரிட்டாள்
எனனைபழைத்தாணி வதுபணியொன்றசுகி
பேசுமயில்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்குறுவாள
மாதுநல்லாள்பொன்னுருவி மாதுகாயமனதாகி
மாதுகாயமனதகி வருவாளமயிலினைபும

தட்டி பெழுப்புவான் தாமக்குழலாநும்
பள்ளிகொள்ளுமென்றோ பகையஞ்சிர்கண்ணாநும்
காஞ்சினாடாநும் கருணரவாகேட்டு
சந்தோஷப்பட்டார் சரீரங்கள் ஸ்ரீததார்

பெருந்திருவான் கருணனை திரியோதிர
னைபபோலசிறக்காரித்துமுககார் டிடு
படுத்தி நுககச்சொன்னது.

அறுபதநால்புழச்சி வழாணபச்சைவடம்
முக்காடுபோட்டு முடிமன்னப்பள்ளிகொண்டான்
துப்பட்டிபோட்டு துணாமன்னப்பள்ளிகொண்டான்
இப்படிமாக விநுககின்றலையிலே
போதேவாந்தடங்கண் பொன்னுருவிராயபுழம்
மாமனாவாசலுக்கு வந்துநுழைந்தான்
பேடைமயில்கண்ணா பெருந்திருவான் தானபார்த்து
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிராயபுழம்
மாங்காயுந்தாரோமென்று மன்னாவரச்சொன்னார்
மாங்கனிக்காக வரச்சொன்னார் உணமா
மாமாவுங்கனிகையென்றான் பாலைக்கருங்குழலும்

பொன்னுருவி திரியோதிரனெங்கேயெ
ன்றுபெருந்திருவானைக்கேட்டது.

பேடைமயில்கண்ணா பெருந்திருவான் கூறுவான்
தலைநோவுகண்டிதென்று தாமமுடியாணம்
முக்காடுபோட்டு முடிமன்னப்பள்ளிகொண்டான்
துப்பட்டிபோர்த்தது துணாமன்னப்பள்ளிகொண்டான்
வந்தசெனங்களைல்லாம் வாசலிலேகாததிரக்க
போசனங்களுண்ணவில்லை பொற்கொடியேயுன்மாமா
தட்டியெழுப்புமென்றான் தாமக்கருங்குழலும்

பொன்னுருவி மாமனரைத்தட்டி
எழுப்பினது

அவன்-ஆகட்டுமென்று சொல்லி துப்படிக்கேடுகல்லதென்று
மன்னவனார்தன்னருகில் வந்தாளெமெல்லியரும்
மாமா ஆடல் அடிசில் ஆறியிருக்கிறது
பட்டணத்துவெள்ளை பஞ்சாங்ககேட்கவிலலை
பஞ்சாங்ககேட்கவிலலை பாலமுந்தகேட்கவிலலை
மதிப்பீப்பேரிகளை மாமாயெழுந்திரென்றான்
காஞ்சினாடாநும் கருணாவர்கேட்டு
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலங்கனகனகைத்தான்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிராயபார்த்து

மாமி-உடாபுகுலங்குது உத்தமநம்மேசவில்லை
மற்றுமொருதரம் தட்டியெழுப்பிமென்றான்
மாமா-ஆடல் அடிசல் ஆரியிருக்கிறது
பட்டணத்துவெள்ளாளை பஞ்சாங்கக்கேட்கவில்லை
பஞ்சாங்கக்கேட்கவில்லைடாலமுர்தமுண்ணவில்லை
நம்மோடேராஜாக்கள் பசியோடாகத்திருக்க
சரியொத்தராசாக்கள் தானைக்கவிதறிருக்க
துய்யர்குலத்தில் துரோணருக்காகத்திருக்க
எல்லாருக்கத்திருக்க எனமாமாளமுந்திரென்றான்
தட்டியெழுப்பினை தாமகக்குந்ருதுவா
முக்காடுக்கி முடிமன்னாதான்பாதார்
துப்பட்டிக்கி துரைமன்னாதான்பாதார்

பொன்னுருவி கருணைரைப்பார்த்து அந்த
ப்புரத்தில் ஒளித்துக்கொண்டது.

போதேவருந்த நங்கண் பொன்னுருவிதன்பார்த்து
கருணர்தி நமுடும் கலசகுண்ட நங்கண்ட வுடன
திக்கென்மெழுந்திருந்து கேனைகருங்குமுலும
தேனாருங்குமுலுமகமிசின்மீட்டா வுடன
மஞ்சனீசாலையில் மாசுவளப்பொயடி தந்தான்
காஞ்சிபட்டினம் கருணரொழந்திருந்து
அவள்-கூடத்தொடாந்தே கொற்றவனார்வீரியரும்
போதேவருந்த நங்கண் பொன்னுருவிமுன்னெவந்து
பார்த்தார்பலகாலம் பங்கயஞ்சீர்கண்ணறையே

பொன்னுருவி கருணைரைப்பார்த்தோடும்

போது மூர்ச்சையாழிவழித்து

அவள்-கைகால்கள் சார்ந்து களையாழிருப்பதை
கண்ணுலகண்டாரேசுட்டழகரப்பொழுது
அவள்-உள்ளமும்பூரித்து உடம்பும்விடவிடத்து
மாங்காய்க்குத்தானாக பாண்டாளேபொன்னுருவி
மாங்காய்க்குத்தானாக சேத்தாளேபொன்னுருவி
சேத்தாடிபொன்னுருவி வாடிபெருந்தருவான்
மாண்டாடிபொன்னுருவி வாடிபெருந்தருவான்
கூவியழைத்தாரே கொற்றமபூராஜாவும்
அழைத்தகொருசுத்தந்தை ஆச்சியருந்தார்கேட்டு
பேடைமயில் கண்ணாள் பெருந்திருவள்ளதானகேட்டு
அவள்-உள்ளமுருதி உடம்புவிடவிடத்து
ஒட்டம்பெருந்தையாய் ஒடிவந்துமுன்னேகின்றான்
தோகையிலையுள் துறச்சடையாளோடிவந்து
இருவருக்கடியேயெதிராகவந்துகின்றார்
பேடைமயில்கண்ணாள் பெருந்திருவள்ளநாயகமும்
காஞ்சிபட்டினம் கருணருடன்துதித்துவாள்.

நான்செய்தகிலையல்ல நன்னை யுள்ளஎன்மகனே
தோன்காழிலணையாள் துற்சடை யாள்செய்தவேலை
காஞ்சினா ளாளுங் கருணரவர்கேட்டு
தோன்காழிலணையேதுமசடை ப்பூநாயகமே
மாங்காய்க்குத்தானாக மாண்டாளேபொன்னுநாவி
மாங்காய்க்குத்தானாக செத்தாளேபொன்னுநாவி
மசத்தாளேபொன்னுநாவி சேர்ந்தெழவுகாணுமென்றான்
கொண்டாளேபொன்னுநாவி மாரிழவுகாணுமென்றான்
மதான்காழிலணையாள் துற்சடை யாள்காண்கேட்டு
சேத்தாள்பிழைத்தாகநால் எனக்கென்னதாராயோ
கொண்டாள்பிழைத்தாகநால் எனக்கென்னதாராயோ

கருணர்பொன்னுருவியை மடிபிலெடுத்துக்

கொண்டு சந்தோஷமடைந்தது.

வாரியெடுத்து வலதுதொடையிலவையும
காஞ்சினா ளாளுங் கருணரவர்கேட்டு
வாரியெடுத்து வலதுதொடையிலவத்தான்
கட்டியெடுத்து கருணர்தொடையிலவத்து
வன்னியரைத்தான்பார்த்து கருணர் அழுகலுற்றார்
அப்படியுர்தானழுக அன்னையேவேளையிலே
கருணரின் காக்குங் கஸ்தூரிப்பொன் வாசனையால்
மூர்ச்சைசெளிந்து எழுந்தாள்முருகுமலாள்
கருணர் திருநுகழும் கலசகுண்டங்கண்டவுடன்
தேனும்கருங்குழலும் திரிசுயென்றோடலுமறாள்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுநாவிநாயகமும்

பொன்னுநாவி தன்னரண்மனை

வந்து சேர்ந்தது

ஒட்டம்நனை யுமாக ஒருநெடியிலோடிவந்து
ஆணந்தவாழ்மார்ப நரண்மனையினுட்புகுந்து
அன்னநடைபொன்னுநாவி அழுதவிடம் பள்ளி கொண்டாள்
மாதுநல்லாள்பொன்னுநாவி மசக்கைக்குணமாள்
மாதுநல்லாள்பொன்னுநாவி மாக்காய்மனதாதி
இப்படியாக இவளிருக்கும்வேளையிலே

கருணாதோட்டக்காரரை அழைத்து

மாங்கனிபறித்துக்கொண்டு

வரச்சொன்னது.

காஞ்சினா ளாளுங் கருணர்பெருமாறும்
மாமரத்தோப்புதனிலீழ்மன்னவருமபோய்ப்புகுந்து
மாங்கனிக்காவலரை மன்னவனாத்தானழைத்தார்
மாங்கனிக்காவலர்கள் மன்னவர்களைடிவந்தார்
என்னையடைமக்கினி என அணி கொல்லுமென்றார்

உன்னையழைத்து ஒன்றற்குவறவுமில்லை
வகைக்கொருமாகனியை வரிசையாயதன்பறித்து
தினுசுக்கொருகனியை திரையாயநீ நிதிது
கோணியில்மாங்கனியை கொட்டி மோழுட்டைகட்டி
போதேவருந்த நடங்கண் பொன்னுருவிநாயகிக் கு
அவளுடையமானிகைக்கு அனுப்புவவேண்டுமென்றான்
மாங்கனிக்காவலர்கள் மன்னவாகள்தான்கேட்டு
அவர்கள்- ஆகட்டுமென்று சொல்லி அகநகரமேதானடந்து
மாங்கனிச்சோலையிலே மன்னவநுழைப்புகருது
கொம்பில்பழுத்திருக்கும் கோதுபடா மாங்கனியும்
கிளைகளின் ஓரத்தில்காய்த்திருக்கும் மாங்கனிகள்
வகைக்கொருமாகனியை வகைவகையாய்த் தான்பறித்தார்
தினுசுக்கொருகனியைத் திரையாயதான்பறித்தார்
கோணியில்கொட்டிமேகட்டி ஹர்காவலரும்
துக்குமெய்த்தார்கள் துரிதமுடன் பாய்ந்து ந்தார்
காஞ்சிநாடாளுமகருணரும்பின்தொடாகதார்
மாந்தோப்பைவிட்டு மன்னவர்கள்வாராகள
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரேரொலிதிட்டிட்டு
மாமோடுமீதிட்டிட்டுமன்னவர்கள்வாராகள
போதேவருந்த நடங்கண் பெண்ணுருவிமரிவந்தார்
காஞ்சிநாடாளுமகருணர்பெருமாளும
மாணிக்கத்துணருகே மறைவாகதா னிருந்தார்
இப்படியாக இவரிருக்குமேவளையிலே

காவலர் பொன்னுருவிச் - மாங்கனி

கொண்டு வந்து கொடுத்தது

போதேவருந்த நடங்கண் பொன்னுருவிநாயகிமுன்
கொண்டுவந்து கொட்டிஹர்கள் கொற்றவநு மாங்கனியை
போதேவருந்த நடங்கண் பொன்னுருவிதாண்டிபார்த்தது
விழியாதகண்களொன்றும் விழித்துமேதான்பார்த்தது
துறவாதகண்களொன்றும் திறததுரலன்பார்த்தது
இதயேதுமாங்கனிகள் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
ஆர்தந்தார்மாங்கனிகள் அறியவுறையுமென்றான்

காவலர்கள் பொன்னுருவிக்கு கருணர்

கொடுத்த மாங்கனியென்று

சொன்னது.

அப்போது துறவர்கள் அடிவணங்கிச்சொல்லுகிறார்
காஞ்சிநாடாளுமகருணரவர்கொடுத்தார்
இந்தாருமென்று சொல்லி எடுத்துக்கொடுத்தார்கள்
போதேவருந்த நடங்கண் பொன்னுருவிதாண்டிட்டு
கதித்துத்தணலண்டி கண்களொளிபறக்க

நீவிழிக்கண்கள் தெருப்புதணலாக

பற்றியநாகம் புவளம்போல்கண்ணிவந்து
இழிஞ்சலகதான் மாங்காயைத் தீண்டவேநீதியுண்டோ
தேர்ப்பாடினமாகாயைத் தீண்டினிருகையால்
சாதிக்கே டான்மாங்காயைக் கண்ணுள்வார்ப்பதுண்டோ
என்று-வீசியுத்தாளே வேல்பொருதுகண்ணுளும்
எமத்துமெறிநதாளே இருகையால்மாககரிபை
பரந்ததுமவளபறகடித்தாள பைங்கிளியாளப்பொழுது
எமத்துநடவுமென்றோ ஏலகருகருகமுலும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

பொன்னுந்நி கருணன்கொடுத மாங்கனி
வேண்டாமென்று காவலாவசம் அனுப்பிவிட்டது.

அப்போ-காஞ்சிசாடாளும்க நணர்வாபார்த்து
கதித்துத்தணலண்டிக் கண்களபொறிபறக
நீலவிழிககண்கள் நெருப்புத்தணலாதி
கெற்றிப்புருவம் நெருப்பாய்லபறந்து
பற்றியநாகம் புவளம்போல்கண்ணிவந்து
குன்றுபோல்கண்ணிவந்து கோபமதிகாதய்
ஸ்ரீமுதுவாகொள்ள நுமாலனவாயினுள்ளோ
கட்டிவரும்பாறகுதுகளை காவலாகவாசலிலே
இத்தனையுங்கண்டிருந்தாள ஏலங்கருகமுலும்
நரீன்- அனுப்பினமாககரிபை ஆணங்குதான்வேண்டாள்
மன்னவனாகானழைத்து மாங்கனியைத்தாகுமென்றாள்
அப்போதுதூதுவர்கள் அவசரமாய்ததானெழுந்து
மாங்கனியைத்தானெடுத்து மன்னாருட்ககலுமறா
தங்களதங்களமாளிகைபில் தான் நதானதுவர்கள்
இப்படியாக இவரிருக்குமவேளையிலே

பொன்னுந்நி தாதியையழைத்து மருணறுக்குப்
போய மாங்கனி கொண்டு வரச்சொன்னது.

போதேவருந்த வ்கன பொன்னுந்நிசாயகபும்
மாதுநல்லாள்பொன்னுந்நி மசகன்குணர்தி
மாககாயமன்காசி மாதுநல்லாள்பொன்னுந்நி
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்ததாயினாகானழைத்து
மாங்காயளிலே வித்துமாங்கனி போல்பொன்னெடுத்து
பொன்னெடுத்து புறப்பட்டதுநிநந்தாள்
அப்போது-இவ்வுகாவிட்டு மறுபுறப்போகுமென்றாள்
தாமக்கருங்குழலாள் காதியவளகெட்டு
எலுமிச்சம்பூப்பட்டு விழுதுவரிநதுகதி
பஞ்சவர்ணப்பூப்பட்டுப் பாகிவரிதுகட்டி
நாமத்துளிப்படெடுத்து நன்றாமவரிநதுகதி
பொன்னெடுத்துகவகிடித்து புறப்பட்டாள் தாதியவள்
பேரூனவளதாதி பொன்னுபாணமின்ன

பொன்னுருவி மசக்கை.

பொற்பிப் பங்கோபித்ததுப் போறாவளத்தி
தெதுததெருதாண்டி கேரோடுப விதிநீட்டு
மாடோடுமீவிவிட்டு மனசுயவளபோகலுற்றுள்
அவ்வூண்விட்டு மயலூண் போயநடந்தாள
அந்தநதவாசளெல்லாம் அலைந்தளேமாங்கனிக்கு
கேசநாளுள்ளதெல்லாம் தரிசாளே மாங்கனிக்கு
எங்கெங்க்கசுககினிலும் இளமாகாயகிட்டவில்லை
தேசங்களசுகதினிலும் சிறு மனகாயகாணவில்லை
மாந்தோபபுசசோலையெல்லாம் மாபரமாய் புகும
காச்சுதொருமாகாயக காணகநடையாது
மாங்காயககிடை ய தே மலைகருங்குழலும்
மாங்கனிக குததானகொசித்த மலாபொன்னைகதனைடுகது
பொன்னைபடியிலவைத்துப் புறப்பட்டுளத்தி நும
எட்டியுமலாடியாய் எட்டி நிகட்டநது
பத்தடியம் ஓரடியம் பதறியவள நடநது
போதேவருந்தக னுண் பொன்னுரு கோசில்வாறா
போதேவருந்தக கண்பொன்னு நவிராயகமும
வாசதபடிபடிசுது மாநாநதபொன்னு நவி
மாங்காயவருகுதென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தாள
இப்படியாக யிவளிருக்கும்வேளையி ல்

பொன்னுருவி அனுபவித்தாள்வந்து

சுறுகுமபாங்காய அகபாட்டவில்லை

என்று சொன்னது.

தய்போல்வளாததெடுத்த தாநியவளோடிவந்தாள
போதேவருந்தககண பொன்னுருவிநாயகமே
மாங்காயககுப்பட்டு களை போதுமென்றா தாநியவள
தேசப்பதினாறும திரிந்துவந்தேன் மாங்கனிககு
வையகமெல்லாநு சுற்றிவந்தேனேமாங்கனிககு
எங்கெங்குந்தேடி யினியவிட மாநாயந்தன்
மாங்காயமாமிருநகும மாங்காயககண தில்லை
தழைந்தமாமிருககும சிறுபிஞ்சுகண தில்லை
எந்தகனுகுமகிட்டாது ஏலகருங்குழலே
என்றுமவளுரைத்து இந்த நுமபொன்னென்று
கையில்கொடுத்தாளே கட்டி முகிதாநியரும
பொற்கொடியுமவாகி பொட்டியிலவைத்துகொண்டாள
போதேவருந்தககண பொன்னுருவிநாயகிக்கு
அந்தமாதரிளங்கொடுக்ககு மசக்கைககுணமாகி
மாதரிளகமொடிக்கு மாங்காயமனதாசி
மாறாட்டங்கொண்டு மௌனமாய்த்தானிருப்பள்
அன்னபானி அருந்தாளே ஆரணககு
உட்பஞ்சேவேண்டாள் உரியில்தயிர்வேண்டாள்
காளாஞ்சிதின்டாள் கமலம்பூளையகியும

முந்தாணிப்பாட்டு முருகுமலாள் பள்ளிகொள்வாள
கண்டவிடந்தனிலே காரிநெய்யும்பள்ளிகொள்வாள
இப்படி யாக இவளி நகருமலேயேயிலே

பொன்னுருவி இ ண்டாவது ஒருதாதி
யை மாறுகணிகை அனுப்பினது.

ஆரணகருமாதருக்கு ஆயிரம்பேர்தாதியுண்டு
ஆயிரம்போதாதிகளில் அதிலேயொருததியவள
அப்போது தாதியவள அன்பாகவகைவாறான
மாஞ்சோலைதேடியவள பகிழவுடனேவாறானே
ளககேதானவாராவள எழிலானதாதியவள
தேத்துததெருதாணடி தேய்ரடி வீதிவிட்டு
மாஞ்சோலைகருங்க மகிழ்ச்சியுடன் தானவந்து
கருணறுடமாஞ்சோலைகுள கட்டழசிப்பாகலுற்றாள
கருணறுடமாஞ்சோலைக்குள கட்டழசிப்பாகலுற்றாள
கருணறுடமாஞ்சோலை காதகிருக்கும் நன்னாகளில்
அப்பெரியசோலைகாகும் ஆயிரம்போமன்னாகளை
ஆயிரம்பாவலாகும் அதிகாரிகாடுநெருவள
அதிகாரியானவாகும் ஆரணகருதாதியாகும்
காஞ்சிநாடாளு கருணறுடதாதினாகும்
பேர்தேவருந்தடங்குண பொன்னுருவிதாதியற்கும
மொத்தப்பழககமுண்டு வல்பொருதுமகண்ணைக்கு
ஆனவழவுமுண்டு அடிநாளகொடுகமுண்டு

அகதவழவலே ஆரணகருதாதியவள
மாஞ்சோலையு புருந்து மன்னவனைதகேடி வந்தாள
தலைமத்திரததடியில் தான்பள்ளிகொண்டிருந்த ன்
ஆரணகருதாதியரும அதிகாரினைனவது
உத்தமவழவுஞர் வழன்புமைகாரியமும்
யந்துவந்தது பாதகியகாரியங்களும
மத்தவிசேஷமெல்லாம் மாத வளபேசி
அதிகாரனினனைவந்து தலைபார்த்துகொண்டிருந்தாள
தலைபார்த்தும்பாவனைபோல் காதியவளேதுசொல்வள
மன்னவழந்தமெருகடி மாதளமீததுனாப்பாள்
போதேவருந்தடங்குண பொன்னுருவிநாயகரு
மாத்ரிளவகொடுக்க குமசக்கையதிகரித்து
தொண்ணுறுநாளாக அன்னவழவுண்ணவில்லை
புருக்கப்பொருந்தவில்லைபாவையிளவகொடுக்கு
தாதுகாய்வினவாளுள மாதரிளவகொடியும்
உத்தமவழவுசோலையிலே வொருநாங்காய் வண்டுமென்றாள்
அந்தநாளைகேட்டு ஆணழகன்னதுசொல்வன்
உத்தமவழவுதென்று பெறமுடியாதது
தாதிமுடிப்பாத்தது தாவினந்தனாக்கத்துற்றுன்
மென்னமென்னவந்ததுபோ ளன்மாங்காபுத்தகொன்னவியிட

மாங்காயென்றுரைத்தசொல்லை மன்னவனூர்தான்கேட்டால்
வாயைக்கிழித்ததிவார் மண்டையுடைத்ததிவார்
எழுநூறுவென்று எதிரிறுத்தலுற்றான்
இத்தசொல்லொன்னமட்டும் இனியிருக்கலாகாது

தாதி கருணருடையதோட்டத்தில் ஒருமாங்காய்திருடிவந்து

பொன்னுருவிக்குக் கொடுத்தது.

அப்போதுதாதியவன் ஆரணங்குநாயகியாள்
ஒடிவரும்வேகத்திலே ஒருமாங்காய்தான்பறித்தாள்
ஒருமாங்காய்தான்பறித்து உள்மடியில்தான்சொருகி
மாங்கனிச்சொலையை தாண்டி னுள்மங்கையரும்
போதேவருந்தடக்கண் பொன்னுருவிமாளிசென்றாள்
கைகால்கள்சுத்திசெய்துக் கட்டழிவுட்புகுந்தாள்
மாங்காய்கறிசமைக்க மாதுநல்லாள்வதுசெய்வாள்
மாலைக்குழலானும் மாங்காயதுதிரித்து
வப்புக்கொருகித்து திருக்கி னுள்மங்கையருந்
கடுக்குக்கொருகித்து கலந்துப்பிசிரினாள்
மாங்காய்க்கு வெந்தயங்கள் மயிலணையாள் சொப்பபிட்டுள்ள
பத்துவிதப்பச்சடியும் பதமாய்த்திருக்கினாள்
குழம்புபொறிககறியும் கூட்டமுதுநான்செய்தாள்
தயிர்சேர்ந்தபச்சடியும் தாளித்தான்செய்தாலரும்
புளிசேர்ந்தபச்சடியும் செய்தாளேபொற்கொடியும்
அவியல்துவையவது அவித்தாளே ஆரணங்கு
தித்திப்புமாங்கனிகள் தெகுட்டிமடியசெய்து
போதேவருந்தடக்கண் பொன்னுருவிமுன்னேவந்து
மாங்காய்சமைத்தாச்சு மாநரிளங்கொடியேய
போசனங்களுண்ணுதற்குப் பொற்கொடியேவாருமென்றாள்

தாதிகள் பொன்னுருவிக்குப் போசனஞ்

சமைத்துப்போட்டது

அந்தவுனாகேட்டு ஆரணங்குபொன்னுருவி
நிட்டெனெழுந்திருந்து தேனேகருங்குழலாள்
மஞ்சநீர்சாலையிலே மயிலையும்வந்துநின்று
காலோடுகையும் கனிவாயஞ்சுத்திசெய்து
மாரோடுகோளும் மதிமுகமுஞ்சுத்திபண்ணி
சிவசிவாவென்று திருகீற்றுக்காப்புமிட்டு
பத்திரம்போட்டுப் பகவானைக்கைதொழுது
தும்பைமலர்போட்டுச் சூரியனைப்பூசைபண்ணி
சுத்திவளைவவந்து செவிதனிலேபூச்சொருகி
அம்மகிளேன்னுமாது அரண்மனையில்சென்றாள் காண்

அங்கு மொருநாந் ஆர்வுடையாளோடி வந்து
 வட்டமணைந் தாதி வண்மையுடன் குந்தவைத்து
 வாழியிலேபோட்டு மணிசெம்புநீர் செளித்து
 தும்பைமலர்போல செந்நீரகாளேபோசனங்கள்
 ஆயிரதெட்டு விதம் சமைத்திருந்த மாநகனியை
 விதவிதம் மீததாண்டுத்து வட்டித் தாளமாதருக்கு
 பொதேவநந்தி நாண் பொன்னுந் தவ் மசக்கை
 பூரித்திட்டு நோனும் பொன்னுபரணமின்ன
 சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள் பூரித்து
 தொண்ணுந் தவ் மசக்கை ஒருநாளை
 மாங்காய்தது பொருத்து வட்டியுமுதுகொண்டாள்
 வாரியமுதுகொண்டு வண்ணமுகத்திபண்ணி
 கைகால்கள்குத்திபண்ணி கனிவாயும்கொப்பளித்து
 வுருத்தொண்டிலாய் துடைத்து வுத்தமியாள்போய் நடந்தாள்
 கட்டி விடமேல் மீது களையாண்கட்டி முகி
 தனைபறந்தாளா தாமகந் தவ் மசக்கை
 நினைவுறா துறால்லை நித்தினா செயலுற்றாள்
 இப்படியாக இவ்விருந் தவ் மசக்கை

கருணா பொன்னுந் தவ் மசக்கை பரங்கனிகிடைத்ததோ யில்லை
 வெண்கிற சந்தேகந் தெரியுமபடி அவளுடைய மாளிகை
 வந்துபறந்திருந்து பரங்கிதது.

காஞ்சிநாடாந் கருணர் சிகாமணியும்
 மாநகனிகி வளவையக கணவென்று மன்னவனும்
 பொதேவநந்தி நாண் பொன்னுந் தவ் மசக்கை
 பள்ளியறைமண்டபத்தைச் சுற்றியேபாக்க வுற்றாள்
 அந்தச் சமயத்தில் ஆரணங்கு தாதவள
 உண்ணுத மாநகனியைத் திண்ணப்பயாலே
 காணுத மாநகனியைக் கண்டபடியாளே
 குடலைப்பிடித்து எடுத்தாளேவாங்கியவள்
 அவளெடுத்தவாந் தி அன்பு நமாநகனியை
 காஞ்சிநாடாந் கருணர் வாரபாத்தது
 துள்ளிவந்து வுண்ணும் துப்பட்டி தானேநி
 வட்டிவிடத்தெல்லாம் காக்கிணுந்தன்னையிலே
 வாங்கிநடந்தானே மரா சனமாளிகைக்கு
 பேடையில்கண்ணுள் பெருந்திருவாள் முன்னேவந்து
 ஆரணங்கு ஆசிரியோ ஆண்ணுடதேவியோ

கருணர் பெருந்திருவாளைக்கண்ட பொன்னுந் தவ் மசக்கை
 காய்கொடுத்தவர் ஆரணங்குக்கேட்டது.

மாதிரிக்குடிக்கு மாங்காய்க்கொடுத்தவா

ஆர்கொடுத்தார்மாங்கனிகள் ஆச்சியரோ நீருதையுப்
கொடுத்தவனாக் கொண்டாலே கொல்லத் துணிந்திடுவேன்
ஊருக்குமேற்கே உயிர்க்கழுவிப்போட்டிடுவேன்
தாமமணிகட்டித் தறித்துவிடுவேன்பூமுடியை
அத்தவுனாகேட்டு ஆரணங்குப் ஏதுசொல்வாள்

பெருந்திருவாளர்நான்கொடுக்கவில்லைபென்று
கருணருக்குச் சொல்வது.

தேசத்தையாளும் திரிப்போற்சரப்பெருமான்
அன்றொருநாளேவையிலே அழைத்தந்தகாவலரை
மாங்ககையைகொண்டு வரச்சொல்லிமன்னவரும்
கட்டிலிண்கிழாகக் கொட்டிஊமாங்கனியை
மாங்ககிக்காவலலே பாத்திரங்கொடியுள்
அவ்வொன்றுஉன்னை எழுப்பிஊராரணங்கு
உந்தன்முகம்கண்டவுடன் ஓடியாவன்பதுங்க
மஞ்சனீரசாலையிலே மாதரவன்சேர்ந்துவிட்டான்
அன்றுமுதலின்றொருநாள் ஆரணங்குமாதருக்கு
மாங்காய்கள் கொடுத்தறியேன் மாதிரிங்கொடுக்கு
கொடுத்ததேவுண்டாலுல் கொல்லத்துணிந்துவிடும
தாமமணிக்கட்டித் தறித்துவிடும்பூமுடியை
என்றுமவளுரைத்து இருந்தாளேபெருந்திருவாள்
காஞ்சினாடானுக் கருணரவர்கேட்டு
மாங்ககிசோலையிலே வந்தார்கருணரும்

கருணர்தோட்டக்காரனா அழைத்துபொன்னுருஷிக்கு மாங்க
கொடுத்தவராரென்றுகேட்டது.

மாங்ககிக்காவலரை மன்னவனும்தானழைத்தார்
ஆயிரம்பேர்காவலர்கள் அன்பாகஓடிவந்தார்
கருணரடிவணங்கிக் கட்டழகனிற்கலுற்றான்
என்னையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றார்
கருணரதுகேட்டுக் கட்டழகனோதுசொல்வார்
ஆயிரமன்னர்களே ஆணழகர்நீங்களெல்லாம்
இப்பெரியசோலையிலே யிருந்தீர்கள் எல்லாரும்
மாஞ்சோலைக்காவல் இருந்தீர்கள்மன்னர்களே
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருஷினாய்கிக்கு
ஆகொடுத்தீர்மாங்காய் அறியவுளையுமென்றார்
எவர்கொடுத்தீர்மாங்ககிகள் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்

பொன்னுருஷிதாதி எங்களைக்காணாமல் மாங்காய்பறித்திரு
வேணுமென்று காவலர்கள் சொன்னது.

என்னையாநீர்கேளும் எங்களுடன்வார்த்தை
ஆயிரம்பேர்காவலர்க்கு அதிகாரியானவனும்
மாமரத்தின்சீழாக மன்னவனும்பள்ளிகேண்டார்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதாநியவன்
மாதரிளங்கொடியாள் மயில்போல்கடையாவந்து
தாமமுடி யாற்குத் தலைபாதுகொண்டிருநதாள்
இருவருமபேசியல்லோ இனியசண்டைபண்ணார்கள்
ஒருவர்க்கொருவருகநதுமேசண்டைபண்ணார்
சண்டைபண்ணுமவேனையில நடந்தாளேதாநியரும்
அதிகாரிதானெழுந்து அடித்துத்துறக்கதுறறா
உற்றபெருமசேனையிலே ஒடி ஞானதாநியரும்
ஒடி ஞானதாநியே ஓருமாவகாயகின்ளிற்றோ
கிளளிப்பறிததாளோ கிளிமொழியாள்நாயகியும்
ஒடிப்பறித்தாளோ வுத்தியாள்தாநியரும்
தாமக்கருங்குழலாள் தாவிப்பறித்தாளோ
ஏதுமறிபோகமன்று சொன்னார்களாவலர்கள்

கருணர்பொன்னுருவி வீதியில் காவலரினொருவனாக்

கட்டியடித்தது.

காஞ்சினாடாளுமாருணரதுகேட்டு
உத்தமனார்காவலற்கு வுளமர்மந்தானுநாத்து
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிவீதியிலே
கட்டுங்கயிறெடுத்தது காவலனொருவன்
அடிக்குங்கயிறெடுத்தது வாருவனொன் ஆண்டுகள்
அந்தவனாகேட்டு அழகானகாவலர்கள்
கட்டுமகயிறுகளும் கையில்பிராடிகளும்
மாங்காப்கொடுத்ததொரு மன்னனுடனாக
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிவீதிவந்து
மாங்காய்த்திருடிக்கொடுத்ததொருமன்னவனை
துன்னிலங்கண்ணார்கள் தொயரததில்கட்டினார்கள்
மாறுமுள்ளமன்னவனா மறுமமாய்க்கண்காட்டி
கருணரவர்கண்காட்ட கண்டந்தக்காவலரும்
கையில்பிரமபெடுத்தது காவலர்களேதுசெய்தார்
வீசியடிக்கலுற்றார் மேலானமன்னவனை
தாவிடிக்கலுற்றார் தார்வேந்தொல்லாரும்
எட்டியமயிர்பிடித்து கட்டியடிக்கலுற்றார்
அடிபட்டமன்னவனும் அலறியேகூறுவற்றான்
குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுக்கவிஞன்
அடிபொறுக்கமாட்டாதே யலருகிறான்மன்னவனும்
இப்படியாக இருக்கின்றவேனையிலே

மாங்காய்கொடுத்தகாவலனாகருணர் அடிப்பதைநின்றுதும்: 14

தாதி பொன்னுருவியிடத்தில் சொல்லிக்கொள்வது

போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதாதியரும்
மாங்காய்திருடிவந்த மாலைக்ருக்குழலும்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிமுன்னேவந்து
மாங்காகொடுத்ததொரு மன்னவனுட்பாணுகிறான்
கருணருடகையாலே கைலாசம்சேருநிறுண்
மாங்காய்க்குத்தன்னலே மாளவோமன்னவனும்
காஞ்சிநாடாநும் கருணர்பொருமாளுக்கு
முத்தானவாய்திறந்து விஸ்தாரம்சொன்னாலே
காஞ்சிநாடாநும் கருணர்மனம்பொறுத்து
அடியைவிலக்குவார் ஆனந்தவாழ்மாரி
என்றுமவளுணைக்க ஏதுசொல்வாள்பொன்னுருவி

பொன்னுருவிதன்னிடத்தில்வந்துசொல்லிக்கொண்டதாதியின்

இஷ்டப்படி மனவருந்தத்துடன் சொல்லியனுப்புகிறது

தாதிமுகம்நோக்கி தார்குழலாள் ஏதுசொல்வாள்
பிள்ளைபெறவேணுமென்று பெரியதவஞ்செய்தேனோ
மைந்தன்பெறவேணுமென்று மாதவங்கள்செய்தேனோ
பொதுமடிஎந்தனுக்கு புத்திரனுய்வந்தகொள்ளை
என்றுமனஞ்சலித்து ஏதுசொல்வாள்பொன்னுருவி
தாமக்கருங்குழலே தாதியோநீர்க்கெனும்
காஞ்சிநாடாநும் கருணரருகில்வந்து
மாங்காயளவெடுத்து மாங்கனிபோல்பொன்னெடுத்து
கருணருடகைத்தலத்தில் கட்டழுகிக்கொடுத்து
காஞ்சிநாடாநும் கருணருக்குதெண்டனிட்டி
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகியாள்
அடிவிலக்கச்சொன்னாளென்று அவருக்குமையுமென்றாள்
நானுரைத்தபாவனையாய் நீயுரைத்துவாருமென்றாள்
அவ்வார்த்தைகாண்கேட்டு ஆரணங்குதாதியரும்

தாதிபொன்னுருவிகொடுத்த பொன்மாங்கனி கருணரிடத்திற்

கொண்டுபோய்க்கொடுத்து அடியைநிறுத்தச்சொன்னது.

போறளவள்தாதி பொன்னுபரணமின்ன
பொற்பிரப்பங்கோல்பிடித்து போறளவள்தாதி
காஞ்சிநாடாநும் கருணருக்குமுன்னேவந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
மாங்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டாள்

ஐங்கால்வல்வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
 காஞ்சிநாடானும் கருணரவர்பார்த்து
 அடிநிறுத்துமென்றுசொல்ல ஆணழகர்வுதுசொல்வார்
 நீ ஆர்பெண்ணேதாதி அறியவுளையுமென்றார்
 அப்போதுதாதி ஆரணங்குவுதுசொல்வான்
 ஆரணியுமல்ல அடியேன்றிருப்பணிகான்
 பெர்பணியுமல்ல பெருமாள் இருப்பணிகான்
 பொன்னுருவிநாயகியாள் பூனவயுடையென்றான்
 போதேவநந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகியென்றான்
 காஞ்சிநாடானும் கருணரவர்கேட்டு
 நீ-ஐங்குவந்தகாரணத்தை எனக்கறிக்கூறுமென்றார்
 அப்போதுதாதி ஆரணங்குயேதுசொல்வான்
 மாங்காயளவாகக் கொடுத்ததொருபொன்னெடுத்து
 கருணருக்குமுன்னேவைத்து கட்டழகியேதுசொல்வான்
 அடியையிலக்குமென்று ஆரணங்குதெண்டனிட்டாள்
 அந்தவுளாகேட்டு ஆணழகர்யேதுசொல்வார்
 எங்கள் ரண்மனையி லிருந்ததொருபொன்னையெல்லாம்
 திருடிவந்துபொன்னுருவி தான்கொடுத்தாள்எந்தனுக்கு
 என்ளுடமையது எந்தன்மையிற்சேர்ந்ததுகான்

கருணர்பொன்னுருவி தாதிகொண்டுவந்தபொன்மாங்கனியைப்
 பறித்துக்கொண்டு மறுபடியுங்காவலனை அடிக்கச்சொன்னது
 இன்னங்-கட்டியடியுமென்றான் காவலனார்வீரியனும்
 கருணருளாகேட்டுக் காவலர்களப்போது
 விசியடிக்கலுற்றார் வேல்பொருதுக்கண்ணனை
 எட்டியமயிர்பிடித்து கட்டியடித்தார்கள்
 முத்தந்தவாழ்மார்பர் மோதிபடிக்கலுற்றார்
 அடிபொறுக்கமாட்டாமல் அலறுகிறுன்மன்னவனும்
 கூவியழுக்கலுற்றான் கொற்றப்போர்வீரியனும்
 அழுத்தாதினால் அவலோகம்கேட்டுதங்கே
 கூவுகிறகூச்சலென்றால் கொற்றவற்குகாதடைக்கும்

கருணர்பொன்மாங்கனியைப் பறித்துக்கொண்டு காவலனை
 அடிப்பதில்தடையின்றி தன்னைத்துறத்தியதை தாதிபொ
 ன்னுருவிபிடம் வந்துசொன்னது.

அப்பெரியகூச்சல்கேட்டு ஆரணங்குதாதியரும்
 மனதுபொறுக்காமல்வாராளேதாதியரும்
 ஆங்காரத்தன்னுடனே ஆணழகிவாராளே
 போதேவருடந்தடங்கண் பொன்னுருவிமுன்னேவந்து
 ஆங்காரத்தன்னுடனே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
 தெண்டனிட்டதாதி திரும்பஎழுந்திருந்து

மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவியதுசொல்வாள்
 போனதொருகாரியங்களைபுதுமைகளைச்சொல்லுமென்றாள்
 அப்போதுதாதுவவள் ஆணவருவதுசொல்வாள்
 மாங்காயளவாக நீகொடுகதபொன்னெடுத்தது
 கருணருக்குமுன்னேவைத்துக் க. லில்லிமுத்தேனே
 அடியையிலக்குமென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டேன்
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணரவர்பார்த்து
 எனக்குடையது எனக்குவந்துசொந்ததென்று
 இன்னங்கட்டியடியுமென்றா காவலனாவிரியனை
 பார்த்துவயிமெரிந்து பதறிநடந்துவந்தேன்
 கண்மையிமெரிந்து காணவந்தேன் உந்தரிடம்
 என்னவுமாமது ஏதுசெய்வோமாசரியென்றாள்

மறுபடியும் கருணர் காவலனா அடிப்பதைநிறுத்த
 பொன்னுருவி தன் ஆபரணமுதல் ஏதுவேண்டினாலுந் தருகிறேனென்று
 தாதுயுடன்சொல்லி அனுப்பினது

போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
 தாதுமுதலாகக்கித தையலரும்ஏதுசொல்வாள்
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணரருங்கேட்டு
 ஏதேதுகேட்டாலும் இளங்கொடியாள்தானென்றாள்
 அடியையிலக்கச்சொல்லி நுரணங்கேடுகருமென்றாள்
 அவர்-என்னுடமைகேட்டாலும் ஏதேதுகேட்டாலும்
 எந்தனுடமையது அங்கனுடமைகேட்டாலும்
 அததனையுந்தானென்று அவருக்குகெண்டனிட்டி
 அடியையிலக்கிவாரும் ஆரணங்குதாதுயளறாள்
 அந்தவுணாகேட்டு ஆரணங்குதாதுயவள்
 வாராளவள்தாது வளம்பெரியவியியிலே
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணரொதீதோவந்து
 முக்கால்வவ்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
 நாம்கால்வவ்வந்துநமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டாள்
 தெண்டனிட்டதாது திருப்பவெழுந்திருந்து
 மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணரவர்பார்த்து
 அடியையிலக்குமென்று ஆணழகோதுனாப்பார்
 நீ-ஆருடையதாது அறிவுவரையுமென்றாள்
 எனக்குடையதாது எனக்கறியகூறுமென்றாள்
 அப்போதுதாது அடிவணங்கிஏதுசொல்வாள்
 ஆர்பணியுமல்லவடியேன்திருப்பணிதான்
 பேர்புணியுமல்லவெருமாள் திருப்பணிதான்

பொன்னுருவிதாதிமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டாள்
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணைரெடுத்ததுரைப்பான
 நீயினிகவந்ததை எனக்கறிபுகட்டும்மென்றான்
 கட்டழிந்தாதியவன கருணருக்குவதுசொல்வாள்
 போதேவருந்த நகண் பொன்னுருவிநாயகியாள்
 உங்களுக்குச்சொல்லுமென்று உத்திரவுசொன்னாளே
 பொன்னுபரணமெல்லாம் பொற்கொடியாள் தான்கழட்டி
 இட்ட உமையெல்லாம் இளங்கொடியாள் தான்கழட்டி
 அத்தனையும்குங்களுக்கு ஆரணங்குதாரேனென்றாள்
 அடியையிலக்குமென்றாள் ஆரணகவுபொன்னுருவி
 அந்தவுரைகேட்டு ஆணைமுகமன்னன்
 கருணைபொன்னுருவி ஆபரணமெல்லாம் கொண்டுவிட்டுக்கொடு
 க்தால் அடியையிழுத்துகிறேனென்று தாதிக்குச்சொன்னது.

போதேவருந்த நகண் பொன்னுருவிநாயகியாள்
 அவளுடமைஅத்தனையும் ஆரணங்கெவாங்கிவந்தால்
 அடியையிலகட்டுவேன ஆரணங்கேளன் லுரைத்தார்
 அந்தஉரைகேட்டு ஆரணங்குதாதியரும்
 ஓட்டாபெருநடையாய் ஓடிவந்தாளாதியரும்
 போதேவருந்த நகண் பொன்னுருவிமாளிசென்றாள்
 காணாதுதேரியவன கட்டழிந்தாதியருக்கு
 தாய்போல்வளாததெடுத்த தாதிவந்துதெண்டனிட்டாள்
 போதேவருந்த நகண் பொன்னுருவிநாயகியாள்
 தாதிமுகமனோக்கி தையலருமேதுசொல்வாள்
 போனதொருநாளி பங்கள புதுமையென்னசொல்லுமென்றாள்
 சொன்னதொருநாளியங்கள் சிக்கிரமாய்சொல்லுமென்றாள்
 தையல்முகமனோக்கி தாதியருமேதுசொல்வாள்
 இட்ட உடமை அடங்கலும் தந்தாக்கால்
 அடியையிலககிதிவே நென்னுரைத்தார் ஆணைமுகன்
 போதேவருந்த நகண் பொன்னுருவிநாயகியும்
 இவள்-இட்ட உமையெல்லாம் ஏந்திழைபாள்தான்கழட்டி
 தந்த உமையெல்லாம் தான்கழட்டிதையவரும்
 அத்தனையும்முட்டை கட்டி ஆரணங்குகைகொடுத்தாள்
 எடுத்துபடந்தாளே ஏலங்கறுங்குழலாள்
 எட்டடியும்ஒரடியாய் எட்டியவள்படந்து
 பத்தடியும்ஒரடியாய் பதறிபடந்தாளே

பொன்னுருவிதாதிமேடத்தில் அனுப்பிய ஆபரணமெல்லாம்
 கருணைவாங்கிக்கொண்டு மறுபடியும் காவலரை அடிக்கச்சொன்னது
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணருக்குமுன்னேவந்து
 பணிமுகத்துமுன்னேவந்து பாவையருந்தெண்டனிட்டாள்
 தங்கஉடமைகொண்டு தையலருமுன்னேவந்து
 வந்துபணிந்தவுடன கண்மீளக்கிழிந்து

பொன்னுருவிமசக்கை.

அவள் -கொண்டிவந்தபொன்னுடமை கொற்றவனூர்தான்வாங்கி
காஞ்சிநாடாளுங் கருணாமுகத்துணைப்பா
நாணகேட்ட உடமையெல்லாம் எந்தனுக்குவந்ததுகாண்
நான்-போட்ட உடமைபெல்லாம் தந்தாளே பொற்கொடியாள்
இன்னமடியுமென்றா கருணாபெருமானும்
கட்டியடியுமென்றா கருணாபெருமானும்
அப்படி கக்கேட்டியடி சதாாகள காவலாகள
தாதுயவளபார்க்கு தையலருமேதுசொல்வாள்
கருணாமுகமேநோக்கிக் கட்டழிச்சொல்லுகிறாள்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமும்
என்னென்னதந்தாலும் என்னுதனன்றி
மாதரந்தபொன்னுருவி மனதுகொயுறாளே
என்னப்பணிவிடைகள் செய்கால்விவீரிகள்
ஏதுசெய்தால்விவீரிகள் தெரிகுதிவேசொல்லுமென்றாள்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணாமுகேட்டு
தாதுமுகமேநோக்கி தார்வேந்தோதுசொல்வார்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகிக்கு
இருக்கின்ற ஆஸ்தியெல்லாம் எந்தனுக்குதந்தாளே
அடியையிறுத்ததின்வப்பேன் ஆரணங்குதாதுயென்றான்
தாதுமறுபடியும்போய் கருணர் உன்னுடைய
ஆஸ்தியெல்லாம்கொடுத்தால் அடியை
நிறுத்தகிறேனென்றுசொல்ல
பொன்னுருவி ஆபரணங்கொடுத்தனுப்பியது.
அந்தஉணாகேட்டு ஆரணங்குதாதுயரும்
ஓட்டம்நடையுமாய் ஒடி வந்தாள் தாதுயரும்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிமுன்னேவந்து
தாமக்குழலானும் தாதுயவள்தெண்டனிட்டாள்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகமும்
போனதொருகாரியங்கள் புதுமைகளைச்சொல்லுமென்றாள்
அந்தயுனாகேட்டு தாதுயருமேதுசொல்வாள்
நீ-கொடுத்த உடமையெல்லாம் கொண்டுபோய்நான்கொடுத்தேன்
அகத்தையுமவாங்கினார் ஆணமுகன்ருணரவா
வாங்கியவருள்ளேவைத்து மசாராசனேதுசொல்வார்
நானிட்ட உடமையெல்லாம் எந்தனுக்குவந்ததுதோடி
இன்னம-காரிழையாள் கைதனிலே இருக்கும் உடமையெல்லாம்
ஆணமுகிமாளிகையும் அவளுடைய ஆஸ்தியையும்
அகத்தையும்கொடுத்தால் அடியைவிடக்குவேளுள்
என்று காண்சொன்னோ யியலானகருணரவர்
அந்தவுரைகேட்டு ஆணமுகிபொன்னுருவி
தகை உடமைகளும் தங்கததால்பொட்டிகளும்,
பொன்னுட உடமைகளும் பொறபொட்டிரத்தினமும்

எட்டுக்காஷ்டிகளும் இருக்கின்றபூஷணமும்
தங்கத்த ல்காணிகளும் தனக்குள்ளேபூஷணமும்
ஆரணங்குவாசமபண்ணும் அவருடையமானிகையும்
மபிலையாளவாசமபண்ணும் ரண்டபமுமஉப்பரியும்
மும்மா மாதான்கொடுத்த அழகானமானிகையும்
மாமன்னா தான்கொடுத்த மண்டபமுமகோபுரமும
கூங்குச்சுக்குவிட்ட தொரு வளம்பெரியகாணிகளும்
இஞ்சிக்விட்டதொரு யெலு நிச்சந்தோப்புகளும்
வெதிக்விட்டதொரு விந்தாரதோப்புகளும்
தெங்காய்ப்பறிததுணும் சிறப்பானதோப்புகளும்
இத்தனையுந்தானெழுதி ஏலவகருங்குமுலாள்
கன்முண்டியலையிலே கைபெழுததுமதானபோட்டு
கீகாரர்சீகருணருக்கு தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லி
தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லி தேவருக்குநீருமைத்து
ஜீவியங்ககொண்டு கொடுமென்றாள்உததமியும்
தீவிலைதானவாங்கி ஆரணங்குதாதியரும்
தாதி பொன்னுருவிகொடுத்த ஆபரணமும் ஜீவீச்
சருளையும்கருணரிடத்திற் கொடுத்தது.

எட்டியம்ஒரடியாய விட்டு விகடந்து
பத்தடியுமஒரடியாய் பதரிபவளநடந்து
காஞ்சிநாடாளும் கருணர்ககெதிரோவந்து
பட்டோலைமுன்னேவைத்து பாங்கியவளதெண்டனிட்டாள்
கையோலைமுன்னேவைத்து கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
காஞ்சிநாடாளும் கருணரவாபார்த்து
ஜீவையதானெடுத்து வாசித்தார்உததமனும்
குஞ்சிரிப்புகொண்டு குலுகைகைகைகை
உடம்புக்குலங்கி வே உததமருந்தானவைத்து
தாதிமுகமரோக்கி தாலைநதாவுதுசொல்வார்

பொன்னுருவிதாதிவசன்கொடுத்தனுப்பிய ஆபரண
மெல்லாவகருணா பெற்றுக்கொண்டு மறுபடியும்
காவலனைகட்டி அடிக்கச்சொன்னது.

நாககள்-இட்டஉடமைகளும் ஏழுபரிமண்டபமும்
மஞ்சள்குணிட்ட வளம்பெரியசோலைகளும்
அத்தனையும்எங்கள் ஆரணங்குதாதியரோ
எங்களுடமையெல்லாம் எங்களுக்குவந்துதடி
மன்னவனார்சேவுகனா வாரியடியுமென்றா
காவலனாகீரியனைக் கட்டியடியுமென்றா
அந்தவுனாகேட்டு அங்கிருந்தசேவகர்கள்
கட்டியடித்தாரோ கண்கமுடிசேவுகளும்
கீதியடித்தாரோ வேல்பொருதுக்கண்ணுனை

மயினாப்பிடித்தடித்தார் மாஞ்சோலைக்காலவனை

அடித்த அடியலே அலருகிறுன் மன்னவனும

பொன்னுருவியால் அனுப்பப்பட்டதாதி சுருணர்

செயவதைப்பொறுக்காமல் மனவருத்தத

துடன் அவனாக் கேட்டுக்கொள்வது.

அப்போதுதாதி யவ ளாரணங்குமேது சொல்வாள்

காஞ்சினாடாளுந் சுருணருக்கு முன்னேவந்து

வண்ண முடிவணங்கி மாதாவளதான்கேட்டு

ஐயாவேரீகேளும் அடியே னொருவார்ததை

என்னையாநீர்க்கேளும் இன்ன மொருவார்ததை

போதேவருத்தடக்கண பொன்னுருவிநாயகி பார்

அந்த-மங்கையிருக்கும்விடம் மனனுவேரீவருத்துவும்

கமலப்பூநாயகிபக கட்டியனைந்ததுவும்

மாதரிளக்கொடிக்கு மைந்தனுண்டானதுவும்

மசகைப்பெரிதாதி மாங்கனிகள்கேட்டதுவும்

மன்னுயின்தோட்டத்திலே மாதுநான்வருத்துவும்

ஒருமாகையாநான்பறித்து உத்தமிக்குச்சென்றதுவும்

மாதர்க்குக்கொடுத்தொரு மாங்கனிகாலவரும்

மன்னன்பெருமாளுந் வைகுண்டஞ்சேருவதும்

அடிபொறுக்கமாட்டாதே அவலோகஞ்சேருவதும்

போதுமையாளந்தனுக் கொருமாகாபரித்தகொள்ளை

இன்னமென்னகொடுத்தால் விடுவீர் காண்மன்னவனோ

அந்தஉனாகேட்டு ஆணைகர்சுருணரவர்

சுருணர்தாதி யைப்பார்த்து பொன்னுருவி எனக்குப்

போசனஞ்செய்துபோட்டால் அடியையிழுத்

துகிறேனென்றது.

நீ-கொடுப்பதும்வாங்குவதும் ஏற்காதுஎந்தனுக்கு

தருவதுவும்நாகுவுதுந் கையலமோளாது

நீ-கொடுத்ததடமையெல்லாம் கொம்பனைக்கி என்னகொடுப்பேன்

அவள்-தந்ததடமையெல்லாம் தருவேன்காண் தையலர்க்கு

அவளுடையகையாலே அடி சில்சமைக்கவேணும்

தேசத்தையாளும் திரியோதிரராசருக்கும்

பேடைமயில்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்நாயகிக்கும்

தோகைமயில்கண்ணாள் துற்சடையாள்நாயகிக்கும்

எந்தனையுங்கூட உடனாபந்திவைத்து

அவளுடையகையாலே அடிச்சில் வேணும்

நாங்களும்-போசனமஉண்டபின்பு பொற்கொடியாள் மாதுகன்னி
 காசகாகளிப்பாக்குங் கமமாறுவெற்றிலையும
 எங்களுக்குதான்கொடுக்க வேணுகாணமாதுகன்னி
 அன்றுஇரவில் அவளிடத்தில்கூர்நிருந்து
 கட்டியனைந்து கலந்துவிளையாடவேணும்
 இதுகளுக்கெல்லாம் இச்சநதாளேயாமானால்
 மாதுகருங்குழலா எவளசொன்னாலாகாது
 னையாலெழுதி தரவேணுகட்டழி
 அப்படிக்கித்தந்தாலே அடியையிலக்கிடுவேன்
 என்றமவருநாககத தாதுதுகேட்டு
 விசிக நதாளே விசையுடனே தாதுநாம
 அவ்விசியிட்டு அன்பு நேதாதுயவள
 போதெவருநதருகண பொன்னுந்நயிமுன்னேவந்து
 தாமகசுழலாநுந் தாதுயவள்தேண்டனிட்டுள்ள
 போதெவருநதருகண பொன்னுந்நயியேறுசெய்தாள்
 போனதொருகாரியங்கள் புதுமையென்னசொல்லுமென்றாள்
 சென்றதொருகாரியங்கள் சேதியென்னசொல்லுமென்றாள்

உன்கையால் கருணருக குப் போசனஞ்சமைத்துப்

போட்டால் அடியை நிறுத்துவேனென்று

கருணாசொன்னதை தாதுபொன்னுந்நயி

யிட்டவந்து சொல்வது.

அந்தவுனாகேட்டு தாதுயவளேதுசொல்வாள்
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணருக குதெண்டனிட்டு
 கெட்டுத்தட்டமை அடங்கலு நானகொடுதகேன்
 விட்டிவிடவேணுமென்று வேதநகருதெண்டனிட்டேன்
 அத்தனையுந்தான்வாங்கி அவருதென்று காணுநாததார்
 மற்றுமுறையது கேட்டேனம்மாமன்னவனா
 அடிசில்சமைக்கணுமாம் அவாருக குப்போடணு வாம்
 கருணமகாராசருன்னைக் கட்டியனையவேணுமாம்
 கட்டியனைந்து கலந்துவிடவேணுமாம்
 அப்படிக்கேறல்லதென்று ஆரணவகேயுதைத்து
 வாயாலேசொன்னால் மாளாதாமானவறது -
 னையாலெழுதி தந்தாளேசமமதிப்பா
 அப்படிக்கிசெய்தாலே அடியையிறத்திடுவார்

கருணர்பொன்னுந்நயிககு ஒலெழுதுவதைநகுறித்து

தாதுயின்பேரில் மனவருததுப்பட்டு விசனப்படுகிறது.

என்றவுனாகேட்டு ஏதுசொல்வாள்பொன்னுந்நயி

நி-தாதுயொருத்தி தாமழிப்பாயென்றியேன்

மோப்பியொருகதி முன்குலைப்பாளனறியேன
கட்டழகிருநதுமவள காரிழாநளேதுசொல்வாள
ஒலையெடுத்தத உததமியாளதானெழுந்து
நிழிசுலததானென்று தீண்டாமல்நின்றருந்தேன்
சாதிக்கெட்டானென்றுசொல்லி சலிப்பாநகரானிருந்தேன்
தோப்பாக்கென்றவல்லேவோ தீண்டாநகரானிருந்தேன்
அடிமன்கையேளந்ததுகதா மசகைக்குணமாகி
மசகைபெரிதாது மாநக யமனதாதி
மாநகாய் வல்லவோ வந்துமுகமபார்க்கிறது
வானபுகமபார்க்கிறது வானவனறழைக்கிறது
இப்படிக்கிருந்துதோ ஈஸ்வரனாதனசெயலும்
கடவுள்செயலோவென்று கவனியழுகலுற்றாள்
தேமபியழுகலுற்றாள் தெய்வகனத்ததானினைந்து
அப்படிக்குத்தானழுக அங்கிருந்ததாதிடங்கள்

பென்னுருவி விசனப்படுவதைப்பாபாது நாதிகள்
தையியஞ்சொல்லுவது.

அங்கிருந்ததாதிடங்கள் அரிவைபாக்களேதுசொல்வா
ஆனைக்கட்டிவாழ்தாலும் ஆரணவகேளனஞ்சரி
குதினாகட்டிவாழ்தாலும் கொற்றாகுழுவியோ
பல்லக்கிலேறி வாழ்தாலும் பைங்கிளியை
கொண்டான்பெருமையது வேணுமம்மாமொருமபனேபே
தாவிப்பெருமையது வேணுமம்மாதாகுழுவே
மைநதனமெருமையது வேணுமம்மாதாகுழுவே
ஆவீடுஆவீடு ஆசசியரேஆவீடு
ஆளனுக்குநீபணிநதா லதனலேகுறறமில்லை
பததானவீபணிநதால் பழுதொன்றுமவாராது
கொண்டவனேபணிநதால் குறறவகைவாராது
அடிசில்சமைப்பெனென்று ஆரணகேளநுழந்து
போசனஞ்செய்யவல்லோ வாருமென்றுநீளமுந்து
இப்படி-எழுதியனுப்பினால் இதற்குமதுவாமனது
மனமிகுகினைவனும் மறறுமபிழைபொறுப்பிர
மாநகாய்கொடுத்ததொரு மனவனாவீட்டிவா

பென்னுருவிதாதிகள்தையியஞ்சொன்னதின்பேரில்
மனநதெளிந்துதாளிப் பனைஒலைஎடுத்தது கருணககெழுதி

தாதிவசன கொடுத்தனுப்பியது.

அந்தவுரைக்கேட்டு ஆரணகுபென்னுருவி
தாளிப்பனைஒலை வாரித்தலைவரிந்து

வெள்ளிப்பனைஒலை விருபுரமுந்தான்சீவி
 செம்பொனெழுத்தாணிகொண்டு சீராககைகபிடித்து
 விக்கினரைவேண்டி வினாயகரைததாந்தொழுது
 கணபதியைவேண்டி கைதொழுதுதெண்டனிட்டு
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணர்பெருமாளே
 உங்கள்-அடிகழிழ்முடிசாயந்தேன அநங்ஸிளியாளபொன்னுருவி
 நான்-செய்தபெருங்குற்றொல்லாம் தேவரீர்சீர்பொறுதது
 குற்றங்கள்செய்தாலும் குணமாகக்கொண்டனைத்து
 மன்னுபெரிதுகருது மன்னவனேநீவிலக்கி
 எனக்காநீர்பொறுதது இவ்வடியையரீரிலகரும்
 அப்படியென்றுசொல்லீ எழுதினா ஒலையிலே
 ஒலையெழுதியுள்ளோ முததரிக்கந்தானகேட்டு
 தங்கச்சருளோலை தாதினையில்தானகொடுத்தாள்
 தாதியவளப்பொழுது தன்கையில்தான்தாங்கி
 பொன்னுலையைபிடித்தா போறாவளதாதி
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணரெதிரோவந்த
 ஓலைச்சருளைவைத்து உத்தமியாள் தெண்டனிட்டாள்

தாதிகொண்டுமந்தலையை கருணாவாசித்து

காவலரை கட்டவிழ்க்கச் சொன்னது.

காஞ்சிநாடாளுந் கருணரவாபார்த்து
 ஓலைச்சருளெடுத்து உத்தமனாவாசித்து
 கட்டழிவார்த்தைகொண்டு கருணர்மனங்குளிர்த்து
 ஆள்பெருஞ்சேவுரை ஆணழகர்தானழைத்து
 கட்டையவிழுமென்றார் காவலர்கள்விரியரை
 கட்டையவிழ்த்தார்கள் காவலனார்விரிய நம்
 துட்பம்உடையவனை நோகாதடித்தவர்கள்
 ஓயாதழுகவனும் உடனேவெளியானான்
 காஞ்சிநாடாளுந் கருணரெழுந்திருந்து
 அவர்-எட்டிநடந்தாரோ எகிறொளிக் குஞ்சுரியன்போல்
 சாஞ்சிநடந்தாரோ சந்திரனொளிபோலே
 மாநகரமானும் மகாராசன்மாளிசென்றார்
 தேசத்தையானும் திரியோதிரனும்
 பேடையில்கண்ணன் பெருந்திருவாள்நாயகமும்
 தோகையில்கையாள் துற்சடைப்பூநாயகமும்
 எல்லாவரும்ஒன்றாக வீற்றிருக்கும்வேணையிலே

கருணர்காவலனை கட்டவிழ்த்துப்போட்டு தன்விடுவந்து
கிரியோதிரன் பெருங்கிருவான துற்சடையாள்
மூவனாயுத்தன்னோடுகடவந்து பொன்னுருவி
யிடத்திற்குப்போசனஞ்செய்ய அழைத்தது.

காஞ்சிநாடாளுக கருணரகரங்கேவந்து
இருக்கின்றபேர்களுககு யேதுசொல்வார்கருணரவர்
போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிமாளிகையில்
விருந்துக்குத்தானழைத்தாள வேல்பொருதுங்கண்ணனும்
அவள்-அழைத்ததினாலே நாமனைவோரும்போகவேணும்
இன்றைக்கிமத்தியான மெல்லவருந்தானிருந்து
விருந்துபொசிப்பதற்கு வானுகளென்றுசொன்னான்
அந்தவுணாகேட்டு அவாகளெடுத்தான்பார்
ஏதுகாண்மன்னவரே இதங்கிளைளொபொன்னுருவி
நாடிஞ்செழிக்கவோ நாயு ம்சுகப்படவோ
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரிததா
வருகிறோமென்றுசொல்லி மனைவாகள்தானிருந்தார்
இப்படியாக இருக்கின்றனோயிலே

பொன்னுருவி-கருணருக்குச் சமையல்செய்தது

போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிநாயகியாள்
ஆக்குமடப்பள்ளியை அலகிட்டுதான் திறந்து
கோட்டைமடப்பள்ளியை குச்சிட்டுதான் திறந்து
சாந்தால்தனாமெழுதி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
குங்குமத்தாலே குளிரசவா பூசி
ஆச்சாவுந்தேக்கும அரகம்பிளந்தடுக்கி
செட்டென்றகல்லை கெரித்துநெருப்பாக்கி
தென்கடலுமாணிக்கம் திரட்டிஉயிசேர்த்து
வடகடலுமாணிக்கம் வாரிஉயிசோத்து
பெருநெப்பைமூட்டி பெண்கொடியாளேதுசெய்வாள்
பானைகழுவி பன்னீருலைவார்த்து
அரிதானச்சென்னெல்லை ஆத்திமணல்பொறுக்கி
அரிதானச்செந்நெல்லை தூத்திராணல்பொறுக்கி
பன்னீருலைவார்த்து பதமாகவைத்தாளே
அரிசியைத்தீட்டியே அன்பாகத்தான்போட்டு
பதம்பார்த்துதான்வடித்தாள் பைங்கிளியாள்கையாலே
வண்ணங்கய்கொய்து வழுவலங்காய்காம்பிரிந்தாள்

பாவக்காய்கொய்து பரத்தங்காய்கூம்பரிந்து
 சொலைப்பலாக்காய் சுளைசுளையாய்கொய்கிடுவாள்
 ஈரப்பலாக்காய் இளமுள்ளுகொய்கிடுவாள்
 நல்லவெல்லம்பூசினிககாய் கொய்வாள் புளியிடுவாள்
 உப்பூரபுளியூர உகந்துமிகப்பொருந்த
 தாளித்திறக்கிஞள் சமைததபதார்த்தமெல்லாம்
 வெங்காச்சியாற்றினாள் பொன்னு நவீபூடி யாள்
 பால்காச்சியாற்றினாள் பங்கடஞ்சோகண்ணாறும்
 தாதியனாதானழைத்து கையலருமேது சொல்வாள்
 அடிசில்சமைந்ததடி அழையுமவனாயென்றாள்

பொன்னுருஷி தாசியை அழைத்து கருணரிடத்திற் பாய்ச்மையல்
 செய்து முடிந்ததென்று அவ்வரையழைத்துவாக் கொன்னாள்.

அந்தஉளாகேட்டு ஆரணங் குதாதியவள்
 சந்தோஷப்பட்டு தானடந்தாள் வீதியிலே
 தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
 சித்திரவீதி தெருவுகளுந்தாண்டாண்டி
 கடையுங்கடைதெருவும் கருமாரவீதிவிட்டு
 மாங்கரமானும் மகாராசன்மாளிசென்றாள்
 தேசத்தையாளும் திரியோதிரன் மூன்னேவந்து
 அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு தாதியவளேது சொல்வாள்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருஷியாயசியாள்
 ஆனந்தவாழ்மாரி அடிசல்சமைத்தாளகாண்
 அமுதுண்ணவாருமென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்

தாதிபோசனத்துக்கழைக்க கருணாதிரியோதிரன் துற்சடையாள்

பெருங்கிருவாள் பந்தஜனங்கள் இவர்கள் எல்லாரும் பொன்,
 னுருஷி வீட்டுக்குவிருதுண்ண வருகிறது.

அந்தஉளாகேட்டு ஆனந்தமாயெழுந்தாள்
 கைகாலம்பி கனிவாயைசுத்திபண்ணி
 வாயோடும்பல்லு மதிமுகமும்சுத்திபண்ணி
 சிவசிவாவென்று திருநீற்றுக்காப்புவிட்டு
 திக்கெக்குறோக்கி திசையெங்கும் ஆதரித்து
 தும்பைமலர்போட்டு சூரியனைபூசைபண்ணி
 ஐயனேமெய்யனே ஆயிரகண்ணிந்திரனே
 பொய்ச்சொல்லார்க்கெல்லாம் புரங்குக்கும்பண்ணியனே

மெய்சொல்வார்க்கெல்லாம் விளக்கெளியாய்சின்மவோ
 முப்பத்துமுக்கோடி முனிவரையும்பூசைபண்ணி
 நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளையும்கைதொழுது
 சுத்திவளையவந்து செவியிலொருபூச்சொருகி
 ஆனிவாருந்தம்பிளன்று இம்சுந்துநடக்கலுற்றார்
 பேடைமயில்கண்ணுள் பெருந்திருவான்நாயகியும்
 தோகைமயில்கண்ணுள் துறசை யான்மங்கையரும்
 கால்கைகள்சுத்திபண்ணி களிவாய்க்கொப்பளித்து
 சிவசிவாவென்று திருநீற்றுக்கொப்புமிட்டு
 சுத்திவளையவந்து செவிதனிஸ்பூச்சொருகி
 ஆரணந்தமுதரொல்லாம் ஆரணமனைபினுட்புகுந்து
 பட்டாடைதான்களைந்து பாவாடைதான்உடுத்தி
 சரிகைப்பாவாடையினமேல் சாலுவைகள்மேல்போர்த்து
 தாதுயன் தானழைத்து தண்டுகைகொண்டுவிடிவென்ன
 தண்டுகையைதானெடுத்து தாதுபர்கள்கொண்டுவிந்தார்
 அல்லீதிதாண்டி வாரார்கள்விதியிலே
 தேரோடும்வீதி தெருவுப்பலதாண்டி
 சித்திரவீதி தெருவுப்பலதாண்டி.
 செம்பவழுவீதியெல்லாம் தாண்டியந்தையலர்கள்
 கடையுங்கடத்தெருவும் கருமாரவீதிவிட்டு
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிமானிசென்றார்

பொன்னுருவிமானிகைக்கு கருணர்முதலாக

அனைவோரும்விருந்துண்ணவந்து.

மானிகைக்குள்ளாக மன்னவர்கள்வந்தார்கள்
 போதேவருந்தடங்கண் பொன்னுருவிதான்பார்த்து
 வந்ததொருமன்னருக்கு வண்ணத்தடுகுமிட்டாள்
 சிம்மாதனங்களிட்டு வெண்போஸ்துபிலம்மித்தாள்
 இட்டதொருஆசனத்தி லேறி பவர்வீற்றி நுந்தார்
 இருவரந்தமாதருக்கு இட்டாளேபென் தடுக்கு
 இட்டதொருஆசனத்தில் இருந்தார்கள்மாதர்களும்
 தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
 வணங்காமுடியோனை வணங்கியேசின்றாளே

பொன்னுருவிதியோதிரன் பெருந்திரு

வான் அவர்களைவணங்கி அவர்களால்

ஆசீர்வதித்தலைப்பெற்றது.

மாதுஇளங்கொடியாள் மாமாவைத்தெண்டனிட்டாள்
 தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

வகுபணிந்தவளை கண்மனமகிழ்ந்து
வாழ்வீரவளந்திருப்பீர் வைத்தருப்பீரு பங்குருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதருப்பீர் நீடுழிவாழ்க்கருப்பீர்
பெற்றிநவீரபெற்றிநவீர பிள்ளை பிள்ளையும்
அத்திபுத்துக்கு அரசுள ஆண்பெறுவீர்
அங்குநாடாடாள் ஆண்டினைபெற்றிநவீர
காசிவளநாடாள் காளைபெற்றிநவீர
மலடர்களவாசலிலை மைந்தாகளைபெற்றிநவீர
அம்பலததுவாசலிலை ஆண்டினைபெற்றிநவீர
ஆல்போல்களமுத்து அநுபேசுவேவோடி
மூங்கில்போல்ககம் முடியால்வாழ்க்கிடுவீர்
கருணாநாயகம் கலந்து நிகவாழ்க்கிடுவீர்
வாழ்வீரகாணென்று மனங்குனிநவாழ்க்கிடுவீர்
போதேவருந்த ககண் பொன்னுருவிநாயகியும்
பேனமயில்கண்ணுள் பெருங்கிருவாளமுனைனவந்து
காண்கிறேனெச்செயன்று கால்மேலமுடிசாய்த்காள
பேனமயில்கண்ணுள் பெருங்கிருவாளதானபாத்து
வந்துபணிந்தவளை கண்மனமகிழ்ந்து
வாழ்வீரவளந்திருப்பீர் வைத்தருப்பீரு பங்குருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதருப்பீர் நீடுழிவாழ்க்கிடுவீர்
கற்புதைத்ததுண்போல கலங்காமல்வாழ்க்கிடுவீர்
வில்புதைத்ததுண்போல் விளங்கவேவாழ்க்கிடுவீர்
வாழ்வீரகாணென்று மனங்குனிநவாழ்க்கிடுவீர்
வாரியெய்தித்து மடிமேலேகொண்ணைத்து
பிள்ளைபெறுநாளைபிழை போதவுமவாணிநீரா
மைந்தன்பெறுநாளைபிழை வணங்கிவுருவானீரோ
என்றுப்பரிபாசமாகவே பேசியவளிருந்தாள்
தோகைமடிலணையாள் துறச்சடையுமதுசொல்வாள
போதேவருந்த ககண் பொன்னுருவிநாயகியும்
காஞ்சிநாடாளுந் கருணரவவேரடிவந்து
நீ-கலந்துஉறவாடி கலங்கமற்றுவாழ்க்கிறோ
கூடிவிளைவாடி குணமுடனவாழ்க்கிறோ
எப்படிக்கியானாலும் இநவரமனமுமொத்து
கலந்திருந்தான்போதுமடி கட்டழகநாயகமே
இப்படியேசொல்லி இருந்தாகளெல்லவரும்

பொன்னுருவிருணாமுதலான பேர்களுக்கும்

அன்னம்பகிந்துபரிபாறுகிறது.

போதேவருந்தககண் பொன்னுருவிநாயகியாள

ஆக்குமடிப்பனியை அலகிட்டுநீதெளித்து

செம்பொன்மிடங் காட்சி நுத்தி செம்பொனதற்குமிட்டாள்
 புலிமுகக்கால்நிறுத்தி பொன்னுல்தடுக்குமிட்டாள்
 இட்ட தொரு ஆசனத்தில் ஏறியவாவிற்றிருந்தார்
 வாழையிலைப்பாட்டு மணச் சார்புகீதெளித்தாள்
 துமபைமலாபோலே போசனபூந்தான் செரிந்தான்
 சுத்திகழிகளாவது புத்துருகுந்நவவாததான்
 குததுப் பதப்படுத்தி கூசாமல்நெய்வாததான்
 மெரித்தபொறிககறியு பொன்போல்சிறுபருப்பும்
 கூட்டுக் கறியும் குழம்பில்வனககறியும்
 ஆயிரத்தெட்டு அருங்கணியும்போசனமும்
 முன்னுற்றிவெட்டு முதமகறியும்போசனமும்
 அத்தனையுங்கொண்ட பணை தகாள் ஆணழகி
 அந்த அடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடி
 அததனிகைமற்றியொரு பொற்றனிகை முன்னேவைத்தாள்
 காச்சியபாலும திருத்தியமுப்பழும்
 லாழைப்பழமும் மதுனாயின்மாம்பழமும்
 வேரின்புரத்தில் வெடித்தபலாக்களையும்
 கொம்பில்சிறுதேனும் போதுபடார்க்கனாயும்
 மலையில்கிறுதேனும் பககாளசர்க்கனாயும்
 அந்த அடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடி
 பாலடிசல்உண்டு பணவீரால்கையலாபி
 உருவுகொண்டு வாய்ப்புடை தது உத்தமர்கள் வீற்றிருந்தார்
 போதேவருந்தாங்கண் பொன்னுருவிநாசியாள்
 வயிரக்கல்பெட்டிவை வகையுடனேதான் நிறத்து
 வாடாயிலைச்சுருந்த வண்ணத்தவர்பாகதும்
 கோர்வைநிலைச்சுருந்தும் கொட்டை தலவர்பாகதும்
 காச்சாகளிப்பாகதும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
 ஏலம்வவுங்கழும் இசைந்தகளிப்பககும்
 சாஜிப்பெருங்கடலில் சங்குகட்ட சுண்ணும்பும்
 சுருளை சுருள்மடித்து சுண்ணாற்பெருட்சுமிட்டு
 சுத்தவிட்டபொண்டலில் உள்ளேசுருள்மடித்து
 தங்கத்தாம்பாளந்தன்னில் தாம்பூலந்தாணெடுத்து
 அனைவருக்குமுன்பாக அவ்வர்குத்தாங்கொடுத்தாள்
 தாம்பூலந்தாந்தரித்து தயவாகத்தானிருந்தார்
 இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

கருணர் பொன்னுருவியுடன் கூடுகிறது.

கருணரும்பொன்னுருவி கனிந்துகிறையாடி
 தன்னுடையமானியில் தனித்துனிளையாடி
 மன்மதனுராதியும்போல் மகிழ்ச்சியுடன் கூடி
 கத்தரும்வள்ளியும் கைகலந்தபாவனைபோல்
 இருவருந்தான்சேர்ந்து இசைவாகவழிகையில்

பொன்னுருவி புத்திரனைப்பெற்று விஸ்வக்கதென்று
பெயரிட்கிறது.

பொன்னுருவிநாயகியாள் பொறகொடியாளப்பொழுது
மாதுநல்லாள்பொன்னுருவி மைந்தருழண்டாகி
ஓராந்தான்மாதம்கில் ஒருநிக்கட்கிழமையாச்சு
இரண்டாந்தான்மாதமது இரண்டுகிழமையாதமாச்சு
மூன்றாந்தான்மாதத்திலே முழைபுகந்தான்மதுதது
நான்காந்தான்மாதத்திலே நாயகியுமமசக்கையாளன்
ஐந்தாந்தான்மாதத்திலே அடிவயிறுபெருககிடுமாம
ஆறாந்தான்மாதத்திலே அங்கமெல்லாநதங்ககிறா
ஏழாந்தான்மாதத்திலே இளங்கொடியாளநயகியும
பொறகொடியாளநாயகிகு போச்சி ந்தஞ்செய்தார
எட்டாந்தான்மாதத்தி விளைப்புந்தப்பாண்ட
இளைப்புந்தவி புமானுள் இளங்கொடியாளநாயகியும
ஒன்பகாபாதத்திலே உடம்பெல்லாம்மோருதென்பாள்
பதகாந்தான்மாதத்திலே பெற்றாள் விஸ்வக்கதை
பெற்றாளேபொன்னுருவி பேருமிட்டாளப்பொழுதே
வளாததாளேபொன்னுருவி வைத்திருந்தாளவிஸ்வக்கை
இப்படியாக இருக்கின்றவேளையிலே

பூலோகராஜாக்களவந்து சகலமானபேருக்கும்
வாழ்ச்சுதல் செய்கிறது.

அப்போ பூலோகராசாக்கள் புத்திரனைத்தானபார்க்கது
பூமாரிதானபொழிந்தார பூலோகராசாக்கள்
மண்டலத்துராசாக்கள் மழைமாரிதான்பொழிந்தார்
மழைமாரிதான்பொழிந்தார் மண்டலத்துராசாக்கள்
பொன்னுருவி மசக்கைபுகழ்ச்சியாய்கிட்டோராகள்
கருணநடதன்கையைக் காதாரககேட்டவாகள்
கலியாணமில்லாதர் கடுகணமபொருவா
புத்திரணில்லாதார் புத்திரனுண் ஈவார
அச்சிலடித்தவாள் அன்பு பன்மிகவாழி
இதை-வாங்கிப்படித்தவாகள் வாழ்வுண் ஈய்தானிருப்பார்
பொன்னுருவிக்கைகேட்டோர் புகழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திருப்பார்
ஆல்போல்தழைத்தது அறுகுபோல்வேரோடி
முங்கில்போல்சுற்றம முசியாமல்வாழ்ந்திவ்வா
வாழிவாழியென்று சொல்லி வரமளித்தார் ஸ்வரூர்

பொன்னுருவிமசக்கை.

முற்றிற்று.

